

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 6T/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514010440
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2015:7514010440.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého a prísediacich K. R. K. D. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. júla 2015 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

X. D. A. - U.. XX.XX.XXXX H. L., F. R. I., Z.. U. Č.. XXX/XX, O. L. - O., E. U., F.. Č.. H. Ú. U. H. H. L.
O. XX.XXX.XXXX,

X. E. R. - U.. XX.X.XXXX H. L., F. R. I., E., U., F.. Č.. H. H. F. H. Ú. U. H. F. O. E. A. N. X.X.XXXX,

s ú v i n n í, ž e

obžalovaný D. A.

1. V dobe od 20:00 hod. do 23:00 hod. dňa 5.6.2013 v rodinnom dome v obci Tornyosnémeti na ulici Kossuth č. 2 v Maďarsku po predchádzajúcom nedorozumení s R. W. v súvislosti s poskytovaním sexuálnych služieb tohto fyzicky napadol v úmysle spôsobiť mu ťažkú ujmu na zdraví tým spôsobom, že ho dvakrát udrel veľkou silou a intenzitou spredu do krku, v dôsledku čoho R. W. spadol a po pritlačení jeho krku a hlavy o podložku pokračoval v udieraní päšťou silou veľkej intenzity, pričom ho udrel najmenej štyrikrát, čím mu spôsobil zlomeniny štítnych chrupaviek vľavo, prstienkovej chrupky vľavo, obojstranné zlomeniny jazyky, pomliaždenie mäkkých tkanív krku, zlomeniny kostí nosa, ľavej lícnej kosti horného rezáka vľavo, sánky vľavo, pričom v dôsledku stlačenia dýchacích ciest došlo k úmrtiu R. W. udusením, a potom bezvládne telo R. W. odtiahol k osobnému motorovému vozidlu zn. BMW X6 ev.č. KE BF 001 a naložil tohto do batožinového priestoru a previezol na Slovensko.

Obžalovaní D. A. K. E. R.

2. Po prevoze poškodeného R.Š. W. obžalovaným D. A. na územie Slovenskej republiky mu obžalovaný E. R. po príslube finančnej odmeny poskytol nástroje, a to lopatu, krompáč, rýľ a motyku na zakopanie tela a potom ho spoločne zakopali do plytkého hrobu v trávnom poraste v katastri obce R., Č. R., okres Košice- okolie, pričom jeho mŕtvola bola nájdená 12.6.2013. Po zakopaní neb. R. W. sa v čase okolo 01:00 hod. dňa 6.6.2013 s odcudzeným vozidlom sa vrátili spolu so Slavomírom Batyim do rodinného domu R. W. v obci Tornyosnémeti na ulici Kossuth č. 2 v Maďarsku, kde vošli bez použitia násillia, kde E. R. na pokyn D. A. umyl krv a zakryl stopy po predchádzajúcom usmrtení R. W.. D. A. z domu odcudzil veci patriace nebohému R. W., a to notebook zn. Toshiba, 1 ks mobilný telefón značky Sony Ericsson Xperia čiernej farby, 1 ks telefón nezistenej značky, pánske nohavice, tričko, čižmy, kľúče a osobné motorové vozidlo zn. BMW X6 ev. č. KE BF 001 v hodnote 45 868 €, s ktorým však pri jazde smerom na územie SR havaroval ešte v obci F.i v nočných hodinách dňa 6.6.2013, preto vozidlo opustil a tiež odhodil väčšinu odcudzených vecí, čím spôsobil majiteľovi vozidla leasingovej spoločnosti F. M., E..A..O.. E. E. T. nám. č. 3, R.a škodu vo výške najmenej 45 868 €,

t e d a

Obžalovaný D. A.

v bode 1. rozsudku

- v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví inému z nebanlivosti spôsobil smrť

v bode 2. rozsudku

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil značnú škodu

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do bydlia iného v úmysle zakryť iný trestný čin

Obžalovaný E. R.

v bode 2. rozsudku

- páchatelovi trestného činu pomáhal v úmysle umožniť mu, aby unikol trestnému stíhaniu

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do bydlia iného

t ý m s p á c h a l i

Obžalovaný D. A.

v bode 1. rozsudku

- zločin zabitia podľa § 147 ods. 1 Trestného zákona

v bode 2. rozsudku

- zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) trestného zákona vo viacčinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) trestného zákona

Obžalovaný E. R.

v bode 2. rozsudku

- prečin nadržovania podľa § 339 ods. 1 Trestného zákona vo viacčinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 20, § 194 ods. 1 Trestného zákona

Za to sa odsudzujú

Obžalovaný D. A.:

Podľa § 147 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods.2 a § 41 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. písm. a) Trestného zákona súd z a r a ď u j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný E. R.:

Podľa § 339 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1,5 (jede a pól) roka

Podľa § 48 ods. písm. b) Trestného zákona súd z a r a ď u j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. o d k a z u j e poškodenú Y. G., U.. X.X.XXXX H. M., F. R. E.O. Č.. XXXX/ X, W. a poškodenú obchodnú spoločnosť F. - M., E..A..O.., IČO: 31 326 552 so sídlom T. U. Č.. X, XXX XX R. s ich nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 19.6.2014 podal prokurátor Krajskej prokuratúry Košice (ďalej len ako „prokurátor“) obžalobu na obžalovaného D. A. K. E. R. pre skutky právne kvalifikované ako zločin zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zákona, zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, prečin nadrzhovania podľa § 339 ods. 1 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Na začiatku hlavného pojednávania súd zisťoval záujem strán uzavrieť dohodu o vine a treste. Prokurátor nemal záujem uzavrieť dohodu o vine a treste a tak súd pristúpil k vykonaniu hlavného pojednávania. Po prednesení obžaloby splnomocnenec poškodenej Y. G. uplatnil návrh na náhradu škody vo výške 1811,39.-€ z titulu pohrebných nákladov a z titulu nemajetkovej ujmy vo výške 50 000.-€. V zmysle § 256 ods. 2 Tr. por. súd prečítal návrh poškodeného F. M. E..A..O.. na náhradu škody z čl. 207. V zmysle § 257 Tr. por. súd umožnil obžalovaným urobiť vyhlásenie o svojej vine. Obžalovaný A. po poučení podľa § 257 Tr. por. sa nevyjadril. Obžalovaný R. po poučení podľa § 257 Tr. por. urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinný. Následne predseda senátu položil obžalovanému R.u otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/,d/, f/,g,/ a h/ Tr. por.. Obžalovaný R. na všetky položené otázky odpovedal odpoveďou „áno“. Keďže procesné strany navrhli prijať vyhlásenie obžalovaného o vine, súd v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného o vine prijal a rozhodol, že dokazovanie k skutku vo vzťahu k tomuto obžalovanému vykonávať nebude, vykoná dokazovanie vo vzťahu k obžalovanému A., k rozhodnutiu o treste a o náhrade škody.

V rámci dokazovania na hlavnom pojednávani boli vykonané nasledujúce dôkazy, ktoré súd hodnotí jednotlivo nasledovným spôsobom.

Obžalovaný D. A. využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať. Podľa § 258 ods. 4 Tr. por. súd na návrh prokurátora prečítal zápisnicu o výsluchu obvineného z č. I. 616-626 zo dňa 10.6.2013 a zo dňa 12.6.2013 z č. I. 624-626. Po obsahovej stránke obžalovaný pri prvom svojom výsluchu dňa 10.6.2013 popisuje priebeh udalosti inkriminovaného dňa, kde uvádza, že s poškodeným sa stretol pri stravovacom zariadení G. H. L., vo vozidle poškodeného nebola prítomná žiadna iná osoba, odtiaľ vozidlom poškodeného išli k poškodenému domov, tam požívali alkohol, potom išli hore do izby, kde sa poškodený začal chovať agresívne a vynucovať si sexuálny styk s nožom v ruke, napriek tomu, že obžalovaný s týmto sexuálnym stykom nesúhlasil. Obžalovaný sa bránil a potom, čo poškodený zaútočil na obžalovaného, obžalovaný sa uhol a v rámci obrany udrel poškodeného do krku. Následne obžalovaný opisoval, ako ho ďalej poškodený ohrozoval nožom a vtedy udrel poškodeného druhýkrát pravou pästou priamo na hrtan, poškodeného aj zasiahol, v dôsledku čoho poškodený spadol celým telom na posteľ, obžalovaný ďalej udieral poškodeného mäsitou časťou pravej pästi na nos a tvár, obžalovaný nevedel uviesť koľkokrát udrel poškodeného, v tom čase sa už poškodený nebránil, udieranie poškodeného obžalovaný ukončil až keď sa poškodený nepohol, neprejavoval známky života, vtedy obžalovaný chytil poškodeného za obe nohy a odvliekol ho cez vchodové dvere k autu. To mohlo byť okolo 23:50 hod.. Poškodeného vložil do batožinové priestoru vozila a s vozidlom išiel na Slovensko. Následne obžalovaný vypovedal, kde je telo zakopané, popisuje cestu ako sa dostať na dané miesto, aj okolie samotného miesto, kde je telo zakopané. Obžalovaný vypovedal, že cestou sa ešte zastavil u kamaráta E., ktorý býva v obci R. u svojej družky, od neho si požičal lopatu, E. nepovedal na čo ju potrebuje a telo zakopal v celku do hĺbky asi 1 m. Potom lopatu odniesol E. a spolu so E. potom išli do domu poškodeného, kde zobrali do tašky laptop a telefóny, tie neskôr zahodili cestou. Keď odchádzal od domu obžalovaný prehlíadal zákruť a vyšiel s vozidlom na násyp. Obžalovaný tvrdil, že vozidlo chcel len použiť na to, aby sa dostal za hranice, potom s ním nemal žiadne plány. Ďalej obžalovaný využil svoje zákonné právo a odmietol vo veci vypovedať.

Zo zápisnice o výpovedi obžalovaného A. zo dňa 12.6.2013 na č. I. 624 - 626, okrem iného vyplýva, že pri predchádzajúcej výpovedi, keď vypovedal podrobne ako sa to stalo, vtedy si veci premyslel a pretože záťaž bola veľká, preto sa rozhodol, že všetko úprimne povie. Potom bol vyzvaný aby na Google mape

ukázal miesto, kde zakopal mŕtvolu, obžalovaný sa pozrel na Google mapu a sám podrobne popísal cestu k danému miestu, pričom opísal aj okolie miesta, kde je telo zakopané. Ďalej obžalovaný vysvetlil, že na miesto činu sa vrátil, aby pozbieral veci, s ktorými prišiel do kontaktu, aby zmaril možnosť svojej identifikácie.

Výpoveď obžalovaného možno po obsahovej stránke hodnotiť ako v celku logickú a vecnú, vzhľadom po použité výrazové prostriedky pôsobí výpoveď úprimne a celkom dôveryhodne a presvedčivo, avšak pre správne vyhodnotenie vypovedaných skutočností a okolností, nie je možné ju nekriticky považovať za nespochybniteľnú ale naopak je potrebné ju konfrontovať s ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi.

Obžalovaný E. R. pred súdom uviedol, že dňa 5.6.2013 bol v obci Geča u svojich rodičov. Cestou z obchodu stretol obž. A.u, ktorý mu ukázal nejaké lieky a pýtal sa, či sú dobré na spanie. Obž. R.i povedal, že neviem, ale môže sa opýtať svojej družky, ktorá pracuje ako opatrovatelka v ústave pre starých ľudí. Obžalovaný R. požiadal svoju družku o nejaké lieky na spanie, pričom keď sa družka pýtala pre koho sú, povedal jej, že pre kamaráta. Potom obžalovaný A. išiel domov a obžalovaný Batyi tiež. Následne spolu obžalovaní komunikovali cez internet. Potom obžalovaný Batyi odišiel do Bohdanoviec. Obžalovaný A. prišiel za R. N. R., kvôli družke, ktorú spolu čakali na autobusovej zastávke. Okolo 18:00 hod prišla družka Y. R. (ďalej aj ako „družka“) a všetci traja išli k nej domov. Tam si obžalovaní išli sadnúť do altánku a družka išla do domu uvariť kávu. Družka sa vrátila a podala obžalovanému R. lieky pre obžalovaného A.Č.. Keď ich obžalovaný R. podával obžalovanému A., ten požiadal obžalovaného R., či by mu ich nepodrvil. Obžalovaný R.i podrvil lieky a dal ich do krabičky. Obžalovaný A.a zobral lieky a odišiel za nejakým ukrajinským kamarátom do Košíc, s ktorým sa mal stretnúť o 20,00 hod, a ktorý mu aj volal asi o 18,30-18,40 hod, ale obžalovaný A. počas rozhovoru vyšiel z altánku, preto obžalovaný R.i z tohto rozhovoru nič nepočul a ani obž. A.a mu nič viac nehovoril, iba že sa má s ním stretnúť. Potom obžalovaný R. bol s družkou doma. Okolo 23:00 hod zazvonil obžalovanému telefón, volal mu obžalovaný A., aby mu obžalovaný zavolať naspäť. Obžalovaný R. zavolať naspäť obž. A. z družkinho telefónu. Obž. Ružička mu povedal iba toľko, aby vyšiel von pred dom. Obž. R. sa pomaličky obliekol, zišiel dole, zapálil si cigaretu a čakal. Keďže A.B. neprichádzal, po chvíli mu volal ešte raz z družkinho telefónu, Obž. A. mu povedal, že už je v G., že o chvíľku je pri ňom. Po chvíli prišlo k obžalovanému R. čierne auto BMW X6, ŠPZ si nepamätal, vedel že bola košická, z miesta vodiča vystúpil obžalovaný A. a pýtal sa ho, či mu neprídem s niečím pomôcť. Obž. A. potom otvoril kufr vozidla, v ktorom R.i videl telo muža, iba v trenkách. Obž. R. sa zľakol a išiel do dvora, pričom obž. A.a hneď prišiel za ním a pýtal sa ho, či sa bojí, že mu zaplatí 25 000 eur za zakopanie tela. Obž. A.a videl, že R. nechce ísť, tak mu povedal, že poďme rýchlo, lebo prídu Ukrajinci. Obž. R. nasadol s obž. A.Č. do auta, išli k čističke odpadových vôd, tam vyložili telo do vysokej trávy. Potom išli späť k družke. Obž. R. zobral rýľ, krompáč a dve motyky a následne sa vrátili na miesto k telu, auto odparkovali v uličke, lebo bolo veľké blato. Vykopali spolu jamu asi meter hlbokú, telo dali do výkopu a zasypali ho. Potom išli naspäť k družke. Obaja boli celý od blata, preto sa prezliekli. Družka si všimla, že obž. A. má na ríflach krv, pýtala sa odkiaľ to má, on jej povedal, že sa pobil s nejakým kamarátom v meste. Celú cestu k družke obž. A. prehovárал obž. BK., aby išiel s ním do G.ka poumývať stopy. Družka nechcela obž. R. pustiť, tak jej obž. Ružička navrhol, aby išla s nimi. V aute sa obžalovaný A. pýtal obžalovaného R., ako sa dá auto prepísať na neho. Obž. R. mu povedal, že nevie, lebo s takými vecami nemá skúsenosti. Po dvoch, troch minútach prišla družka, nasadli do auta a išli do Maďarska. Asi kilometer za hranicou obž. A. vošiel do nejakej uličky a auto odstavil pred pouličným osvetlením. Družka ostala v aute a obžalovaní išli do domu. Obž. A. otvoril dvere kľúčom, keď vošli dnu, na stole v kuchyni boli 2 poháre na stopke, ktoré boli prázdne a 2 telefóny. Obž. A. podal obž. R. mokrý uterák a kázal mu umývať stopy krvi a obž. A. umýval poháre. Následne vyšli na poschodie domu, v izbe, v ktorej bol rozťahovací gauč, bola krv na stene, na zemi a na gauči. Spolu s obžalovaným A. zobrali veci a to notebook, kľúče a papiere od auta. Keď odchádzali, na stole boli 2 telefóny, ktoré si zobral obž. A., D. jeden telefón zn. Sony Ericsson dal obž. R. a jeden asi Noki Xperiu si nechal. Spoločne nasadli do auta, v ktorom boli zarosené okná a preto obž. A.a vyšiel s vozidlom na zvodidlá. Chceli auto potlačiť, ale viselo na zvodidlách. Všetci vystúpili a išli preč smerom na Slovensko. pričom zobrali tašku s notebookom, papierami aj šatstvom. S obž. A. veci vysypali do potoka, pričom so sebou zobrali iba notebook, kľúče a papiere. Prešli štátnu hranicu, vošli do najbližšieho non-stop baru, kde si vypýtali číslo na taxík. Taxikár bol až z G.. Potom išli na benzínku, kde tiež nemali telefónne číslo na košický taxík a preto išli na ďalšiu benzínku. Družka potom volala kolegyni, aby jej poslala číslo na 3-eurový taxík a zavolali si ho. Taxíkom potom išli do Geče, kde vystúpil obž. A. a obž. R. aj s družkou potom išli do Bohdanoviec. Na druhý deň medzi 9:00 -10:00 hod. obžalovaný R. vstal, vyhodil vamičku z kufru auta do potoka a zavolať obžalovanému A.,

ktorý povedal, že o chvíľku príde. Prišiel o pol hodiny a dal obž. R. 400 eur so slovami, že zvyšok mu dá potom. A. odišiel a R. i potom išiel do krčmy. O hodinu a pol prišiel za obž. R. svedok G. A. - otec obžalovaného A. spolu s obžalovaným A.Ž. s tým, že ak by obž. R. išiel na políciu nemá nič vypovedať, že mu zadovážia dobrého právnika a že sa nemá ničoho báť. Na doplňujúce otázky obžalovaný uviedol, že obž. A. potreboval lieky pre seba, nevie prečo práve od neho pýtal lieky, keď vo vedľajšej dedine je lekárň. Ešte pred tým, ako prišla družka domov, sa obžalovaní boli prejsť. Prišli až na jedno pole, kde sa obž. A. pýtal R., či sa tu dá niekto zakopať. Obž. R. i mu povedal, že áno, lebo si myslel, že sranuje. Pokiaľ ide o telo, ktoré obžalovaný videl v kufri auta, tak telo malo na sebe len trenky, či slipy, čiernej farby. Krv bola vo vaničke v aute. Obžalovaný nevedel prečo obžalovaný A. prišiel telo ukázať práve jemu, spomenul si, že potom čo zakopali telo, pri nasadaní do auta, sa pýtal obž. A. čo sa stalo, ten mu povedal, že sa pobil v Maďarsku, že mu zlomil sánku a väzy, bližšie mechanizmus vzniku zranenia obž. A. nepopisoval. Za zakopanie tela obž. sľúbil R. 25 000 eur. Obž. R. i vysvetlil svoju pomoc obž. RZ. tým, že chcel mu pomôcť, lebo mal obavu, nakoľko A. stále hovoril o Z., pričom R. nevedel čo má A. s tým spoločné. Reálne však obž. Batyi dostal 500 eur t.j. 400 eur mu dal samotný obžalovaný Ružička a 100 eur jeho otec, s tým že nemá nikomu nič hovoriť. BK. ďalej uviedol, že dom v Maďarsku odomkol A. a kľúčom, ktorý mal pri sebe. V dome v Maďarsku obžalovaný videl na stole kuchynský nôž stredný asi 20 cm dlhý, s umelou sivomodrou rúčkou. Obžalovaný potvrdil, že obž. Ružička sa ho pýtal, či je auto písané na meno, alebo firmu. V čas, keď obž. A. prišiel za R. N. R. okolo 23:00 hod. vystupoval priamo, obž. R. na ňom nebadal stres, z R. N. G. H. A. motorové vozidlo rýchlo.

Výpoveď obžalovaného R. súd hodnotí tiež ako v podstate logickú a vecnú, ktorej dôveryhodnosť a presvedčivosť bude konfrontovaná s ďalšími vykonanými dôkazmi.

Podľa § 263 ods 1 Tr. por. súd čítal výpoveď splnomocnenca z čl. 202-207

Svedkyňa G. W. vypovedala, že poškodený bol jej najlepší priateľ. Zoznámili sa cca pred 20 rokmi cez spolužiačku z W.. V neskoršom období sa svedkyňa vydala za bratranca poškodeného, avšak po čase sa rozviedla s manželom, ale s poškodeným ostali veľmi dobrí priatelia. Keď mal poškodený 19 rokov odišiel žiť do Londýna, po tom čo sa vrátil z M.a, žil v L.. Svedkyňa často jazdila za poškodeným do L.. Istý čas sa nevidela s poškodeným aj pol roka až rok, ale telefonický kontakt udržiavali stále. Poškodený bol homosexuál, to bol aj dôvod prečo opustil W.o a išiel žiť do M.a, kde sa zoznámil s priateľom Ivanom. S B. žil poškodený aj H. L., ale Ivan si nevedel zvyknúť na život v Košiciach, preto sa vrátil do Londýna. Poškodený ak mal nejaký vzťah, išlo o dlhodobý vzťah a veľmi ťažko znášal rozchody. Prešlo aj 2-3 roky, kým si našiel nového partnera. Poškodený navštevoval internetové stránky, kde sa zoznamoval za účelom sexu, ale bol opatrný v nadväzovaní nových vzťahov. Osobu si najprv oľul, pred tým, než ho pozval domov išiel s ním na kávu, nikdy osobu nezobral domov na prvom stretnutí, pretože ako sa zdôveril svedkyňi preferoval hlbší vzťah pred sexom. Pri sexuálnych praktikách zastával rolu muža, praktizoval orálny sex a keď boli s partnerom dlhšie, tak aj análny. Preferoval uspokojovanie partnera. Svedkyňi sa nezdôveril, či si platil za sexuálne služby. Poškodený sa rád učil, čítal knihy, ktoré potreboval k práci, obliekal sa do drahých vecí, štýlové oblečenie a drahý parfum. Kúpoval si menej, ale za to kvalitných vecí a drogériu. Nebol konfliktný. Poškodený veľmi chcel BMW X6, svedkyňa vydedukovala, že BMW X6 mal asi 10 dní pred skutkom. S poškodeným komunikovala svedkyňa telefonicky nevedela uviesť jeho prihlasovacie heslo, ale nevedela si spomenúť pod akými menami vystupoval na internete.

K majetkovým pomerom poškodeného svedkyňa uviedla, že mal dom na hypotéku, auto na leasing, ale presne nevedela výšku jeho príjmu. Podľa svedkyne žil v rámci svojich možností. Alkoholické nápoje podľa svedkyne neužíval, ak požil alkoholické nápoje nebol agresívny, bol veselý a zábavný. Podľa svedkyne ho priťahovali muži s bábätkovskou tvárou, ale nie mladý.

Za účelom odstránenia rozporov súd na návrh prokurátora prečítal výpoveď svedkyne zo dňa 4.12.2013 z č. I. 178 v časti týkajúcej sa „nicku“ poškodeného. Svedkyňa bola vyzvaná na odstránenie rozporu ohľadne „nicku“, ktorý používal poškodený. Svedkyňa uviedla, že po prečítaní zápisnice sa rozepamätáva, že je to tak ako vypovedala na polícii, pričom si na tieto skutočnosti nevedela spomenúť z dôvodu stresu. Ďalší rozpor, ktorý súd na návrh prokurátora odstraňoval prečítaním zápisnice o výpovedi z prípravného konania sa týkal okolností, aký druh sexu preferoval poškodený. Svedkyňa po prečítaní svojej zápisnice uviedla, že určite nepreferoval tvrdý sex.

Výpoveď svedkyne pôsobí tiež na prvý pohľad dôveryhodne a presvedčivo, svedkyňa sa rozepamätávala ľahko a pomerne presne. Táto výpoveď nemá nejaký väčší význam pre objasnenie skutku alebo usvedčenia páchatela, avšak poskytuje dostatočné informácie, na základe ktorých je možné si urobiť predstavu o osobe poškodeného a spôsobe jeho života, dokonca aj pokiaľ ide skutočnosti zásadne intímneho charakteru.

Svedkyňa Y. R. - družka obžalovaného E. R. vypovedala, že inkriminovaného dňa, jej obž. R. zavolať do práce, aby priniesla nejaké lieky na spanie pre kamaráta. Lieky svedkyňa z práce nedoniesla, ale ich zobrala z domu. Keď sa v ten deň vracala z práce domov, na zastávke ju už čakali obžalovaní. Potom išli k svedkyňi domov. Tam v altánku sa svedkyňa pýtala obž. A., načo sú mu tie lieky, on odpovedal, že nemôže spať. Svedkyňa potom išla do domu a doniesla lieky - Dithiaden 6 ks a druhý liek, ktorého názov ani množstvo si nespomínala, ale išlo o ukladajúce lieky. Lieky patrili jej babke. Keď priniesla lieky do altánku, vrátila sa do domu urobiť si kávu. Keď vyšla vonku, lieky boli podvrvené a obžalovaní požiadali svedkyňu o škatuľku. Svedkyňa priniesla škatuľku od Magnézia nešumivého. Obž. RZ. a zobral lieky a asi o okolo 19,00 hod. odišiel. Svedkyňa ostala doma aj s obž. R.. Okolo polnoci, keď išli spať zazvonil SM. i telefón, obsahom rozhovoru bola žiadosť, aby Slavo zavolať späť. Slavo volal z jej telefónu, lebo nemal kredit. Svedkyňa nevedela čo bolo obsahom druhého telefonátu. Obž. R. po skončení rozhovoru išiel dolu. Po chvíľke sa vrátil a hovoril, že musí odísť preč. Potom svedkyňa počula búchavé zvuky za domom, zišla dolu a videla ako obžalovaní brali nástroje. Na jej otázku, že čo robia, odpovedali, že idú do Maďarska kradnúť stromčeky. Odhovárala ich. Obžalovaní povedali, že sa vrátia o hodinu. Svedkyňa tú hodinu ich čakala. Potom po hodine volala obž. R. na mobil, pričom jej povedal, že za chvíľu sú doma. Za krátky čas naozaj prišli domov a niečo niesli za dom. Až neskôr sa od obžalovaného R. dozvedela, že to bola vanička z auta. Obžalovaní odložili nástroje a potom sa išli dnu umyť. Svedkyňa priniesla obom čisté veci. Obž. A. a mal na rifliach krvavé fliačky. Svedkyňa sa ho pýtala na ich pôvod, pričom jej povedal, že sa pobil. Obž. A. dal svedkyňi do ruky kľúče od auta a upozornil ju, aby nestlačila okrúhle tlačidlo, lebo to je GPS. Potom povedali, že idú zase preč, ale svedkyňa odhovárala obž. R., aby nešiel, preto obž. A. jej navrhol, aby išla s nimi. Išli do prvej maďarskej dediny za hranicami. Išli veľmi rýchlo, svedkyňa sa až bála. Šoféroval obž. A., obž. R. bol spolujazdec, svedkyňa sedela vzadu. Išli vozidlom značky BMW X6, tmavé auto, svetlá koža, ŠPZ: KE BF01. Svedkyňa si nevedela spomenúť o čom hovorili počas jazdy. Obž. R. držal svedkyňu za ruku, lebo išli veľmi rýchlo a ona sa bála. Prišli na miesto, otočili sa pri malom parčíku, svedkyňa ostala v aute a obžalovaní vystúpili a odišli do nejakého domu. Svedkyňa vystúpila z auta a fajčila. Asi o 10 minút sa obžalovaní vrátili. Obž. R. nastúpil ku svedkyňi dozadu a obž. A. nastúpil namiesto vodiča. Pohli sa a následne havarovali tak, že vyšli s vozidlom na zvodidlá, nakoľko boli zarosené okná a nebolo nič vidieť. Vystúpili z auta a išli smerom k hranici, zastavili sa v prvom bare, vypýtali si číslo na taxík, dostali však číslo na taxík z G., tak išli ďalej peši, až došli na ďalšiu pumpu, tam vyhodili igelitku s notebookom, jeden mobil si nechal obž. RZ. a druhý si nechal obž. R.. Tam zháňali číslo na taxík, tam si obž. R. kúpil aj pálenku a zohnal ďalšie číslo na taxík. Svedkyňa zatiaľ sedela s obž. A. vonku a vtedy sa jej obž. A. pýtal, či vie, čo sa stalo. Svedkyňa mu povedala, že nevie a vtedy jej obž. Ružička povedal, že dal niekoho dole. Svedkyňa na to nereagovala, pretože obžalovaný pôsobil pokojne. Išli potom smerom na Seňu na zastávku, tam svedkyňa zavolať kolegyni, aby jej dala číslo na 3-eurový taxík a potom išli domov. Najprv odviezli obžalovaného A. do I. a potom išli taxikom do R. domov. Svedkyňa tvrdila, že asi až na tretí deň po vypovedaných skutočnostiach sa o tom rozprávala s obžalovaným R., ktorý jej povedal, že obž. A. Q. lomil niekomu krk, údajne že ak mu nepomôže, že ich pozabíjajú Ukrajinci a sľúbená odmena bola 25 000 eur. Na doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že keď doniesla lieky, obž. A. sa jej opýtal, že za aký čas budú účinkovať, svedkyňa odpovedala, že je to individuálne. Obž. A. a prišiel v danú noc na aute zn. BMW X6. Obžalovaní po návrate odkladali rýľ, čakan a motyku, tieto nástroje ostali v šope, svedkyňa ich očistila, lebo sa bála rodičov, pri čistení si všimla krvavé škvryny na rúčkach. Boli to flaky, veľké ako odtlačok prsta. Tieto flaky očistila vodou a potom Savom, ale škvryny nezišli. Svedkyňa potvrdila, že obž. RZ. riešil, či auto je napísané na neho, alebo firmu. Papiere potom našli asi v aute. Svedkyňa potvrdila, že obž. R. vaničku z auta vyhodil do potoka, ako aj rifle, ktoré mal oblečené obž. A., od domu v Maďarsku mal obž. A. kľúče, ktoré svedkyňa vyhodila na poslednej pumpke, po návrate z daného domu R. mal v ruke bielu igelitku, dva mobilné telefóny a notebook. Svedkyňa ďalej vypovedala, že v danú noc bol obžalovaný R. veľmi zvláštny, ustráchaný, bol to iný človek, Po skutku obžalovaný R. zle spal, bral lieky, lebo sa budil zo sna. Podľa svedkyne sa obž. R. domnieval, že dom v Maďarsku patrí obžalovanému A., preto tam aj išiel, potvrdila, že bola spomenutá aj hrozba od nejakých ukrajincov. Podľa svedkyne si obž. A. chcel prepísať dané auto na seba. Následne si svedkyňa spomenula, že obž. A. mal odreté hánky, pričom sa jej priznal, že sa pobil, s určitosťou svedkyňa uviedla, že odreté hánky obžalovaného A. videla v noci,

nevedela uviesť, či ich videla aj skôr. Počas celej doby, keď bola v prítomnosti obžalovaného A., pôsobil obžalovaný A. normálne, bol v pohode. Svedkyňa potvrdila návštevu obž. A. u obž. R. na druhý deň, kde obž. A.Ž. riešil niečo v tom duchu, sa spolieha, že to miesto bude zaplavené.

Aj pokiaľ ide o túto svedeckú výpoveď súd konštatuje, že výpoveď vyznieva dôveryhodne a presvedčivo, svedkyňa logicky popisovala sled udalosti bez obsahových protirečení, pričom popisovala udalosti v chronologickom slede. Na vypovedané okolnosti sa rozepamätávala ľahko a presne bez zjavnej snahy niečo zatajovať. Pri vyhodnocovaní tejto výpovede je potrebné mať na zreteli, že ide o družku obžalovaného, teda o osobu, ktorá by mohla mať motív vypovedať tendenčne a zaujato, avšak bez konkrétneho spochybnenia ňou vypovedaných okolností, nie je možné formálne len na základe jej blízkeho vzťahu k obžalovanému R. považovať jej výpoveď za nepoužiteľnú.

Svedkyňa G. Š. uviedla, že poškodeného R. W. pozná, bol to jej sused asi rok. Bývali vedľa seba. Mala s ním susedské vzťahy, spriatelili sa asi v júni 2012 z iniciatívy poškodeného, videla sa s ním každý deň, o súkromí ani o práci sa spoločne nebavili. Dňa 5.6.2013 asi o 18:00 hod, keď išla s priateľom a synom na prechádzku stretli poškodeného, ktorý práve v tom čase prichádzal domov na vozidle BMW X6, veľké, čiernej farby, vozidlo zaparkoval vo dvore, nehovorili spolu a od vtedy poškodeného nevidela. Uvedené vozidlo mal poškodený asi týždeň. Kľúče od domu poškodeného mala asi od septembra 2013 od matky poškodeného, ktorá ju požiadala, aby vymenila zámok na vchodových dverách. Poškodený mával málo návštev, chodila k nemu rodina a jeden priateľ z Írska, ak mal návštevu, tak sa to nejakým výnimočne neprejavovalo. Ako susedka mala možnosť vnímať pohyb poškodeného, jeho príchody a odchody, pokiaľ neoplotil svoj pozemok, teda asi do apríla 2013, potom už nemala výhľad do dvora poškodeného.?

Výpoveď svedkyne súd hodnotí dôveryhodnú a presvedčivú, avšak jej dôkazná hodnota pre rozhodnutie o vine je veľmi nízka, prakticky možno hovoriť o poslednom svedkovi, ktorý videl poškodeného živého, avšak žiadne ďalšie relevantné skutočnosti z tejto výpovede neboli zistené. ..

V rámci vykonaného znaleckého dokazovania bol vypočítaný znalec G.. N. W., ktorý uviedol, že v prípravnom konaní predložený znalecký posudok o príčinách smrti poškodeného vykonal spoločne s G.. E. a na jeho záveroch a ako aj na záveroch doplnku znaleckého posudku trvajú. Na základe vyšetrených okolností, pitevného nálezu pozostávajúceho z vonkajšej a vnútornej obhliadky a toxikologického vyšetrenia znalci dospeli k názoru, že mŕtvolu neznámeho muža, ktorá bola stotožnená ako poškodený G.. R. W. zomrela na následky udusenía, v dôsledku poranenia horných dýchacích ciest. Menovaný v čase smrti bol v ľahkom stupni opitosti, v jeho krvi sa nezistila prítomnosť drogy ani iných toxikologických látok. Pri pitve zistili poranenie v oblasti hlavy a v oblasti krku. V oblasti hlavy sa jednalo o zlomeninu kostí nosa, o zlomeninu jarmových kostí prechádzajúcu zľava doprava s kompletným posunom hornej čeľuste. Ďalej zistili zlomeninu horného rezáka v pravo a rozlomenie sánky vľavo. Poranenia tvárových kostí museli viesť minimálne k otrasu mozgu. Ďalšími poraneniami sú poranenia krku, ktoré sú uvedené v znaleckom posudku. Poranenia krku, čo sa týka štítnej chrupky vľavo mohlo vzniknúť veľmi prudkým úderom do oblasti krku, tak ako to je zaznamenané vo výpovedi. Poranenia zistené na jazyčke, ktoré boli zistené obojstranne sú popisované najčastejšie pri zatlačení druhou osobou na oblasť krku. Poranenia krku pri ktorých došlo k zborčeniu horných dýchacích ciest boli sprevádzané masívnym krvácaním, opuchom, čím viedli k uduseniu menovaného, podľa nášho názoru bol útok druhou osobou vedený najskôr na oblasť krku a bezprostredne za tým na oblasť hlavy. Jednoznačne stanovenie sledu vzniku poranení nie je možné jednoznačne ustáliť. Poranenie na krku mohlo vzniknúť jednak prudkým úderom, napr. zovretou pästou na oblasť krku, alebo kopnutím, našľapnutím, pritlačením kolenom. Poranenia hlavy mohli vzniknúť tak isto najpravdepodobnejšie úderom so zovretou pästou do oblasti tváre. Poškodený mohol byť pri vzniku poranení krku v stojacej, sediace, ale aj ležiacej polohe. Poranenia hlavy v oblasti čeľuste vznikli najpravdepodobnejšie v ležiacej polohe, kedy hlava menovaného bola fixovaná o pevnú podložku, nakoľko došlo k vyššiemu preneseniu sily, než ako by bola hlava zasiahnutá v stojacej polohe, bez jej pritlačenia k nejakému predmetu. Poranenia na hlave mohli vzniknúť tým istým mechanizmom, úder rukou, ale aj kopnutie nohou resp. kolenom, avšak hlava musela byť o niečo fixovaná. K mechanizmu poranenia horných dýchacích ciest znalec uviedol, že išlo o použitie ruky, úder pästou, ale poranenie jazyčky s obojstranným zlomením jazyčky sa v praxi omnoho častejšie vyskytuje pri stlačení hrdla dlaňou útočníka.

V oblasti hlavy došlo minimálne k 4 útokom. Do oblasti krku, kde bolo zistené - zlomenina štítnej chrupky (jej platne, jej horného rohu), prstienkovej chrupky a obojstranná zlomenina jazyčky - tieto

vznikli najpravdepodobnejšie minimálne 3 údermi, alebo stlačením, avšak presné množstvo nie je možné určiť. Zlomenie štítnej chrupky s prstienkovou chrupkou poukazuje na veľkú silu a hrubé násilie. Tak isto aj zlomenie jazyčky. V závere posudku uvádzali mechanizmy útoku, pričom znalec potvrdil, že sú uvedené alternatívne. Znalec ďalej potvrdil, že v moči poškodeného bola zistená prítomnosť 2 amino-5 chlór benzofenónu, čo je spoločný metabolický produkt benzodiazepínov. Vzhľadom k tomuto nálezu bola zisťovaná prítomnosť tohto metabolitu aj v krvi, kde však nebola zistená. Z daného vyplýva, že v čase smrti poškodený nebol pod vplyvom benzodiazepínov. Na základe tohto je možné konštatovať, že menovaný požil benzodiazepíny, ktoré sa dostali do moču, ale menovaného neovplyvnili, pretože boli z tela vylúčené. V moči a ani v krvi poškodeného nebola zistená prítomnosť Dithiadenu.

Čo sa týka určenia času smrti v danom prípade, boli zmeny, ktoré boli zistené pri obhliadke s následným rozvojom hnilobných zmien na druhý deň pri pitve, porovnávané s literárnymi údajmi, pri ktorých sú jednoznačne známe dĺžky pobytu ľudských tiel v zemi. V danom prípade sa jednalo o stredne rozvinuté hnilobné zmeny, kompletný kašovitý rozpad mozgu, čo sa v prípadoch hnilob popisuje v rozmedzí 7 dní. Navyše u menovaného počas odkrývania z plytkého hrobu bola čiastočne prítomná stuhnutosť dolných končatín, čo je v súlade s literárnymi údajmi, kde sa uvádza, že posmrtné zmeny v zemi prebiehajú o niečo pomalšie, ako na vzduchu. Pri pitve menovaného bola zistená dĺžka 175 cm a hmotnosť 69 kg. Jednalo sa o normostenického muža, k muskulatúre sa nebolo možné vyjadriť pre rozvíjajúcu sa hnilobu. Vek v čase smrti bol na podklade merania srdcovnice určený na 37 - 45 rokov. Na záveroch podaného posudku by nič nemenilo, ak by útočníkom mala byť vyšportovaná osoba, napr. boxerista. Znalec zotrval na konštatácii, že napriek tomu, že nie je možné stanoviť presný sled vzniku poranení, avšak z ich charakteru je možné povedať, že vznikli rýchle za sebou a všetky poranenia vykazovali známky vitality. Na priamu otázku obhajoby, či boli na krku poškodeného zistené stopy po škrtení znalec uviedol, že z dôvodu, že na koži boli hnilobné zmeny, nedá sa to zistiť. Takže buď išlo o hrdúsenie, alebo úderom ak je hlava k záklone. Známky na jazyčke, podľa literárnych údajov, boli najskôr spôsobené hrdúsením, zovretou rukou, v menšom počte prípadov môže vzniknúť aj priamym úderom do zaklonenej hlavy, kedy je oblasť jazyčky vystavená priamemu násiliu najčastejšie v ležiacej polohe. Poranenia boli na ľavej strane poškodeného, takže to bola pravá ruka útočníka. Znalec napokon výslovne uviedol, že nevie potvrdiť, či išlo o hrdúsenie ani vylúčiť, že poranenia vznikli úderom.

Vo vzťahu k tomuto vykonanému znaleckému dokazovaniu súd nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by oslabovala, či vyvracala jeho dôkaznú hodnotu a navyše závery podané znalcom neboli spochybnené ani po odbornej stránke.

K znaleckému posudku o príčinách smrti poškodeného bol okrem MUDr. W., vypočutý aj druhý znalec, ktorý sa podieľal na vypracovaní predmetného znaleckého posudku a to znalec MUDr. E., ktorý v konaní pred súdom vypovedal, že daný prípad riešil spolu so znalcom MUDr. W., ktorý bol aj na mieste, kde bol poškodený zahraný v zemi, bol osobne prítomný pri obhliadke miesta pochovania a prvej obhliadky tela menovaného. Na druhý deň MUDr. W. vykonal pitvu menovaného, pri ktorej MUDr. E. bol aj osobne prítomný a potom na základe pitevného záveru, vyšetrených okolností, doplňujúcich odborných vyšetrení, celého vyšetrovacieho spisu a fotodokumentácie spolu vypracovali znalecký posudok, na ktorého znení v plnom rozsahu trvá. Znalec doplnil, že vypracovali k predloženému znaleckému posudku aj doplnok, v ktorom zotrvali na predošlých záveroch. Všetky tieto závery posudku, spolu prejednali pred konaním hlavného pojednávania a naďalej na nich zotrvávajú. Ohľadne mechanizmu vzniku zranení poškodeného znalec uviedol, že sa stotožňuje s tým, čo uviedol MUDr. W..

Vo vzťahu k tomuto vykonanému znaleckému dokazovaniu súd nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by oslabovala, či vyvracala jeho dôkaznú hodnotu a navyše závery podané znalcom neboli spochybnené ani po odbornej stránke.

Znalkyňa PhDr. G. R. uviedla, že pri vypracovaní svojho posudku vychádzala z rozsiahleho spisového materiálu, ktorý naštudovala, ďalej to bolo vyšetrenie obžalovaného Ružičku, osobná a rodinná anamnéza, pozorovanie, rozhovor a celkovo aj expolorácia. Na základe uvedeného dospela k záverom, ktoré uviedla vo svojom znaleckom posudku a na týchto trvá v celom rozsahu. Znalkyňa svoje závery zhrnula tak, že bolo zistené, že obžalovaný Ružička je osobnosť intelektovo priemerne štruktúrovaná, ako osobnosť je nevyrovnaný, neurotický štruktúrovaný, citovo slabšie vyvážený, oploštený, labilný, má sklon k dobrodružnosti, je menej zodpovedný, menej súcitný, u menovaného chýbajú vyššie sociálne city, málo empatický, ale treba povedať, že jeho intelektová vyspelosť bola na takej úrovni a miere, že bol schopný chápať príčinné vzťahy a súvislosti, bol správne orientovaný, takže mohol pochopiť a zvážiť dopad svojho činu. Čo sa týka jeho pravdovravnosti bolo zistené, že obžalovaný Ružička

v priebehu vyšetrenia podával obsahovo menlivé výpovede, k trestnému činu sa vyjadroval opatrne, povrchno, neúplne, chvíľu mal tendenciu sa vyjadrovať, potom sa odmietol vyjadrovať s tým, že sa vyjadrí na hlavnom pojednávaní. Čo sa týka jeho reprodukcie bola obsahovo nie v zhode, čiže bol vyhodnotený ako osoba, ktorá má tendenciu sa vyjadrovať neúplne s motívom osobnej obrany. K motivácii k trestnému činu znalkyňa zistila, že možným motívom z psychologického hľadiska môže byť jednak istá dávka hnevu, agresivity, pretože bolo zistené, že obžalovaný A. vnímal slovo „buzerant“ ako pojem konfliktogénny, vyjadroval sa dosť podráždene s náznakmi odporu a zlosti, ale podotkla, že iné výrazy nemali takéto sprievodné emocionálne prežívanie. Možným motívom mohla byť aj snaha získať finančný prospech a obohatiť sa na úkor inej osoby. Pokiaľ ide o možnú prognózu prevýchovy znalkyňa uviedla, že v čase vyšetrenia bola nejasná, lebo obžalovaný A. sa ku skutku nepriznal, ani ho emočne neprežíval, takže z toho pohľadu sa javí jeho prognóza nejasná, ale vzhľadom na fyzický vek je možné objektívne očakávať posun v myslení a osobnosti obvineného A..

Vo vzťahu k tomuto vykonanému znaleckému dokazovaniu obhajoba obž. A.u vznášala vážne výhrady, spochybňovala opodstatnenosť vypracovania daného znaleckého posudku, nakoľko tento bol vypracovaný až potom, čo bol v konaní zabezpečený znalecký posudok PhDr. L.. Ohliadnuc od uvedeného neboli procesnými stranami vznesené žiadne také námietky, ktoré by oslabovali odborný základ posudku.

V rámci ďalšieho vykonaného znaleckého dokazovania súd vypočul ďalej znalkyňu MUDr. N. V. - Š., ktorá uviedla, že spoločne s MUDr. G.u vyšetrili obžalovaného A.Ž. vo väznici v Košiciach a PPG vyšetrenie vykonali vo väznici v Šaci. O zistených skutočnostiach znalkyne vypracovali písomný znalecký posudok, na záveroch ktorého trvajú. Obžalovaný sa podrobil ambulantnému psychiatrickému a sexuologickému vyšetreniu, ktoré je dostatočné na to, aby odpovedali na položené otázky, pričom zdôraznila, že znalkyne nepovažujú za potrebné navrhnúť súdu pozorovanie obžalovaného v ústavnom zariadení. Psychiatrickým vyšetrením prítomnosť duševnej choroby či prítomnosť prechodnej duševnej poruchy nezistili. Osobnosť obvineného je nezrelá, nevyrovnaná, s neurotickými symptómami, trpí zajakavosťou, ktorá je výraznejšia v stresových situáciách. Jeho intelekt je v priemernom pásme a nezistili prítomnosť závislosti od alkoholu, či iných psychotropných látok. Subjektívne si sťažoval na poruchy spánku, nervozitu, pocit vnútorného napätia a iné vegetatívne prejavy, ktoré sa čiastočne tiahli z minulosti a boli zvýraznené aktuálnou situáciou. Na otázku vyšetrovateľa, či obvinený chápe zmysel trestného konania a v akom duševnom stave sa nachádzal v čase spáchania trestného činu a či v čase skutku bol schopný rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania a či bol schopný konanie ovládať znalkyne odpovedali, že je schopný chápať zmysel trestného konania v plnom rozsahu. Ku stavu jeho rozpoznávacích a ovládacích schopností sa znalkyne mohli vyjadriť iba všeobecne, vzhľadom na to, že obžalovaný o okolnostiach skutku odmietal hovoriť. Z najväčšou pravdepodobnosťou bola úroveň jeho rozpoznávacích schopností plne zachovaná a úroveň ovládacích schopností mohla byť znížená vplyvom konfliktu s nebhým, avšak ide o vyjadrenie hypotetické, vzhľadom na neochotu obvineného sa okolnostiam skutku vyjadrovať. Pobyt obvineného na slobode nie je zo psychiatrického hľadiska nebezpečný, nezistila sa závislosť od alkoholu, či od iných psychotropných látok. Obvinenému nie je potrebné nariadiť ochranné liečenie. Čo sa týka PPG vyšetrenia, ide o prístrojové vyšetrenie, ktoré mapuje celý responzívny sexuálny systém a môže objektívne poukázať na preferencie, averzie, či iné poruchy sexuálneho motivačného systému. Na základe tohto PPG vyšetrenia, ktoré bolo zaznamenané na grafe, ktorý znalkyne vyhodnotili, dospeli k záverom, že obvinený vo svojej sexualite je nízko vyberavý, špecifické preferencie prítomné neboli. Vo všeobecnom výbere apetencii má široký okruh mužov a žien možných vekových kategórií. Následkom tejto nízkej vyberavosti je nedostatočná fixácia preferencií, ale aj averzií voči istým formám sexuálneho správania. Diagnostickým vyšetrením prítomnosť sexuálnej deviácie nezistili. Preto nepovažovali za potrebné navrhnúť súdu ochranné sexuologické liečenie, obvinený nie je sexuálne nebezpečný, nejedná sa o sexuálneho predátora, neboli zistené ani známky pedofílie. Čo sa týka sexuálnej orientácie obžalovaného nezistili jednoznačné známky homoerotickej preferencie. Sexuálne preferencie na PPG zázname sa ukázali ako nejednoznačné. Jediné čo sa ukázalo ako jednoznačné je, že nie je pedofilnej orientácie ani homoerotickej ani heterosexuálne. PPG záznam ukázal nedostatočnú fixáciu averzií, voči menej zvyčajným sex. praktikám avšak uvedené nebolo prejavom sex. deviácie skôr ide o pôžitkársku osobnosť, ktorá má široké erotické preferencie.

Vo vzťahu k tomuto vykonanému znaleckému dokazovaniu súd nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by oslabovala, či vyvracala jeho dôkaznú hodnotu a navyše závery podané znalcom neboli spochybnené ani po odbornej stránke.

Okrem znalkyne MUDr. V. - Š. súd vypočul aj druhú znalkyňu, ktorá sa podieľala na znaleckom skúmaní duševného stavu obžalovaného A. spoločne s MUDr. V. - Š. a to MUDr. Y. G., ktorá po zákonom poučení uviedla, že znalecký posudok o duševnom stave D. A., ako aj posudok o sexuologickom stave menovaného vypracovala spoločne s MUDr. V.. Zhodli sa na záveroch znaleckého posudku, tak ako to uviedli v písomne podanom znaleckom posudku. Psychiatrickým vyšetrením menovaného nezistili prítomnosť závažnej duševnej poruchy v čase vyšetrenia, ani prechodnej duševnej poruchy v čase, keď bol trestný čin spáchaný. Nezistili ani závislosť od alkoholu, ani od iných návykových látok. Sexuálnym diagnostickým vyšetrením nebola zistená sexuálna deviácia. V súhrnne znalkyňa potvrdila, že sa s MUDr. V. stotožňuje vo všetkých bodoch podaného znaleckého posudku a trvá na jeho záveroch. Vo vzťahu k tomuto vykonanému znaleckému dokazovaniu súd nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by oslabovala, či vyvracala jeho dôkaznú hodnotu a navyše závery podané znalcom neboli spochybnené ani po odbornej stránke.

Následne bola vypočutá znalkyňa Ing. K. L., ktorá uviedla, že na znalecké skúmanie, jej bolo predložených 90 predmetov, ktoré všetky boli vyhodnotené ako vhodné na skúmanie. Z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že DNA profil zistený z biologického materiálu zaistený z predmetov :

- č. 2 - z uteráka,
- č. 3 - z vatovej tyčinky,
- č. 4 - z testu pre určenie druhej príslušnosti krvi,
- č. 14 - z nohavíc z oblasti gombíka,
- č. 15 - z uteráka,
- č. 20 - z pohára,
- č. 27 - z obliečky,
- č. 29 - z vankúša,
- č. 30 - z obliečky,
- č. 31 - zo zuba,
- č. 32 - z vankúša,
- č. 33 - z plachty,
- č. 34 až 47 - z vatových tyčiniek,
- č. 77 - zo steru z hrdla fľaše,
- č. 85 - z ponožiek,
- č. 86 - z nohavíc,
- č. 95 - z vatovej tyčinky,
- č. 96-97 - z nečistôt z pod nechtov

pochádza od osoby mužského pohlavia a je vhodný na individuálnu identifikáciu pôvodcu. DNA profil z vyššie uvedených predmetov bol uložený do národnej databázy a porovnaný s indexom DNA profilom stôp a bola zistená zhoda s DNA profilom zisteného z časti nechtov (predmet č. 3 skúmaný na KEUPZ pod č. písomnosti PPZ-KEU-KE-Ex-2013/2105, ktorá bola predložená KRPZ odbor kriminálnej polície pod č. písomnosti KRP-27-OVK KE-2013 zo dňa 20.6.2013. V znaleckom posudku PPZ-KEU-KE-Ex-2013/2105 v časti 3 záver bolo uvedené: "(...) na základe porovnania výsledkov DNA analýzy bolo zistené, že osobu mužského pohlavia od ktorej bola odobratá vzorka časti nechtov predmet č. 3, nie je možné vylúčiť ako biologického syna osôb, od ktorých boli odobraté porovnávacie vzorky, bukálnych výterov označených „K. W.“ (predmet č. 4) a „R. W.“, (predmet č. 5)", tzn. že osoby, od ktorých boli odobraté vzorky bukálnych výterov K. W. a R. W. sú biologickými rodičmi osoby, od ktorej bola zaistená porovnávací vzorka nechtov na 99,99%.

Z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že DNA profil zistený z bližšie nešpecifikovaného biologického materiálu zaisteného z predmetu č. 93 (z drevenej násady motyky) pochádza od osoby mužského pohlavia a je vhodný na individuálnu identifikáciu pôvodcu. DNA profil z bližšie nešpecifikovaného biologického materiálu zaisteného z predmetu č. 93, z drevenej násady motyky bol vložený do DNA databázy. V indexe DNA profilov stôp, zaistených z miest trestných činov, obvinených, odsúdených nebol zistený zhodný DNA profil.

Z výsledkom DNA analýzy ďalej vyplýva, že DNA profil zistený z bližšie nešpecifikovaného biologického materiálu predmetu č. 17 - zo steru hrdla fľaše a DNA profil zistený z bazálnej časti ľudských chlupov, zaistený ako predmet č. 22 je zhodný s DNA profilom porovnávací vzorky bukálneho výteru označenej „D. A.“.

Ďalej z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že bližšie nešpecifikovaný biologický materiál zaistený z predmetu č. 76 zo steru z hrdla fľaše pochádza najmenej od 2 osôb. Osoba od ktorá pochádza porovnávaci materiál označený „ D. A., predmet č. 98 a DNA profil zistený z časti nechťov predmet č. 3, skúmaný na KUPZ , PPZ- KU-KE-Exp 2013/2105 nie je možné vylúčiť ako pôvodcov časti biologického materiálu uvedenej zmiešanej biologickej stopy.

DNA profil zistený z bližšie nešpecifikovaného biologického materiálu zaisteného z predmetu skúmania č. 76 zo steru hrdla fľaše je kombináciou DNA porovnávacej vzorky označenej D. A., nar. 14.2.1992/8967, bytom I., U. Č.. XXX/68, predmet č. 98 a DNA profilu zisteného z časti nechťov predmet č. 3, skúmaný na KUPZ , PPZ- KU-KE-Exp 2013/2105.

Ďalšie predmety skúmania boli nepoužiteľné, nebol zistený vhodný materiál na skúmanie analýzy, alebo DNA analýza nebola úspešná. Z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že bližšie nešpecifikovaný biologický materiál zaistený z predmetov č. 15, z uteráka, č. 21 zo steru z pohára, č. 91 zo steru z drevenej násady a č. 92 z drevenej násady rýľa, je zmiešanou biologickou stopou pochádzajúcou najmenej od troch rôznych osôb a získané DNA profily nie sú vhodné na interpretáciu a identifikáciu.

Ani vo vzťahu k tomuto vykonanému znaleckému dokazovaniu súd nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by oslabovala, či vyvracala jeho dôkaznú hodnotu a navyše závery podané znalcom neboli spochybnené ani po odbornej stránke.

Ďalším vypočutým znalcom bol Ing. G. N., ktorý uviedol, že mu boli predložené daktyloskopické stopy - predmety č. 45, č.81, č. 82,č. 84, ktoré sú upotrebitelné k daktyloskopickému skúmaniu , vecné stopy ako č. 17,18,20,21,77,78,79 neboli zviditeľnené žiadne daktyloskopické stopy, na predloženej predmete č. 76 boli viditeľné daktyloskopické stopy, ktoré boli označené ako 76a a 76b a tieto boli vyhodnotené ako upotrebitelné pre ďalšie skúmanie.

Predmety č. 17,18,19,20,21 už boli pred zaslaním na ich ústav ešte v Maďarsku skúmané, preto boli tieto predmety skúmané vizuálne a na vhodné povrchy týchto predmetov boli použité metódy, avšak neboli viditeľné upotrebitelné daktyloskopické stopy.

Na povrchu predložených predmetov č. 77, 78 a 79 neboli zviditeľnené žiadne upotrebitelné daktyloskopické stopy.

Na predloženej predmete č. 76 boli zviditeľnené daktyloskopické stopy, ktoré boli označené ako 76a a 76b. Zviditeľnené daktyloskopické stopy boli vyhodnotené ako upotrebitelné pre ďalšie skúmanie. Vzájomná zhodnosť upotrebitelných stôp ako predmety č. 45, 81, 84 a daktyloskopické stopy 76b z odtlačkami obvinených osôb zistená nebola.

Predmety č. 82,83 a daktyloskopická stopa 76a sú zhodné z odtlačkami obvinenej osoby Patrik Ružička. Vzájomná zhodnosť daktyloskopických stôp označených ako č. 45, 81, 84 a daktyloskopické stopy č. 76b z odtlačkami kandidátov vytypovaných AFISOM zistená nebola. Vzhľadom k tomu, že na predložených predmetoch č. 17, 18, 19, 20, 21, 77, 78 a 79 neboli viditeľné žiadne daktyloskopické stopy spracovanie v systéme AFIS a porovnanie s odtlačkami osôb vykonané nebolo.

Ani vo vzťahu k tomuto vykonanému znaleckému dokazovaniu súd nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by oslabovala, či vyvracala jeho dôkaznú hodnotu a navyše závery podané znalcom neboli spochybnené ani po odbornej stránke.

Ďalšou vypočutou znalkyňou z odboru psychológia bola PhDr. Y. L., ktorá uviedla, že trvá na plnom znení svojho znaleckého posudku, tak ako bol odovzdaný dňa 14.2.2014 a na plnom znení svojho výsluchu zo dňa 7.3.2014 v čase od 8,40 do 10,15.

Znalkyňa zhrnula svoje závery nasledovne: stupeň intelektu obvineného Patrika Ružičku bol zdiagnostikovaný v dolnom pásme hraničnom priemere, nebol však u neho zistený mentálny defekt. Pokiaľ ide o jeho rozumové schopnosti sú priemerné.

U obvineného ide o submisívno skôr málo štruktúrovanú, nevyhranenú, lucídnu osobnosť. Obvinený uviedol, v kontexte znaleckého vyšetrenia, že nie je samotár, má rád kontakty s ľuďmi, týchto aj vyhľadáva, má kamarátov aj kamarátky. Kontaktuje sa aj virtuálne, cez komunikačné siete,

prostredníctvom ktorých sa zoznámil aj s poškodeným a na základe tejto komunikácie sa s ním aj stretával. U obvineného bola diagnostikovaná cielenou diagnostikou prítomnosť znakov benígnej aj malígnej agresivity, čo zo psychologického hľadiska znamená, že pod pojmom benígna agresivita rozumieme pohotovosť, teda vrodenu pohotovosť človeka brániť sa ak je ohrozený. Ide o pudovo inštinktívnu výbavu u každého človeka, konkrétne u obžalovaného Ružičku táto forma prejavu bola zdiagnostikovaná ako agresivita v norme a chorobná maligná forma agresivity, čo zo psychologického hľadiska znamená sklon ku násilnostiam, sadistickému správaniu, masívne agresívnym správaniam bez dôvodov, tak táto nebola u obžalovaného Ružičku zdiagnostikovaná. Osobnosť obvineného zo psychologického hľadiska hodnotila znalkyňa ako koherentnú, teda je schopný reálne vnímať seba a tiež správanie sa osôb a podnety v jeho okolí, bez chorobných psychopatických a sociopatických osobnostných prejavov. Nebola u neho zdiagnostikovaná rovnako agresivita voči sebe, teda nemá sebapoškodzujúce sklony, ani agresivita voči veciam, zvieratám v jeho prítomnosti.

Pokiaľ ide o motiváciu k trestnému činu u obvineného A., ako aj ďalšieho vývoja osobnosti k protispoločenskému konaniu uviedla, že diagnostikou motivácie boli u neho posudzované tri zložky, ktoré ju saturujú a to je aktivácia správania, kde patria emócie, pudy a potreby obvineného, v čase znaleckého vyšetrenia jeho správanie nie je determinované, podmienené pocitmi nenávisť, zlosti, pomsty ani inými emóciami podobného charakteru. V oblasti smerovosti správania etický osobnostný mantinel u obvineného je dostatočný, bez asociálnej disponovanosti ako fixnej osobnostnej charakteristiky. Obvinený nebol v minulosti trestne stíhaný ani riešený. Na úrovni cieľovosti správania bola hodnotená zložka vôle a vôľových vlastností a ani v tejto oblasti neboli u obvineného zdiagnostikované problémové oblasti, teda zo psychologického hľadiska motivácia správania sa obvineného Ružičku na základe spisovej dokumentácie a výsledkov znaleckého vyšetrenia nemala znaky úmyselného správania sa voči okoliu.

Úlohou znalkyne bolo aj posúdiť, či charakter trestného činu a spôsob jeho vykonania zodpovedá osobnosti D. A.. Tu znalkyňa konštatovala, že predmetný skutok, jeho charakter a spôsob jeho vykonania tak ako je zadokumentovaný v spisovej dokumentácii, ktorú mala znalkyňa k dispozícii a v tomto kontexte najmä znalecký posudok MUDr. W. K. G.. E.a, v ktorom sa uvádza, že skutok má byť sprevádzaný aj agresívnym správaním, nezodpovedá osobnosti obvineného D. A..

Ďalšou úlohou znalkyne bolo zistiť prognózu prevýchovy obžalovaného Ružičku, ako aj ďalšieho vývoja osobnosti k protispoločenskému konaniu. Tu znalkyňa dospela k záveru, že penitenciárne a postpenitenciárne aspekty, teda ich možnosti v osobnostnom profile a štruktúre boli v čase znaleckého vyšetrenia zdiagnostikované ako prognosticky veľmi dobré. Obžalovaný je prvý krát internovaný, ide o mladého muža, túto internáciu zvládal veľmi dobre a v možnosti pre jeho osobnú resocializáciu - prevýchovu a elimináciu protispoločenského konania so psychologického hľadiska hodnotí ako vysoko pravdepodobne a reálne dlhodobo v časovom horizonte.

Ďalej znalkyňa skúmala aj to, či obžalovaný A.a má sklon klamať a vymýšľať si skutočnosti, ak áno, posúdiť jeho lži skóre. Znalkyňa v tomto smere uviedla, že aplikáciou priamych a projektívnych psychologických skúšok zistila, že lži skóre je u obvineného štatisticky nízke, nevýznamné. V testovej produkcii neboli zaznamenané cielené, tendenčné odpovede, ani na úrovni jeho fixných osobnostných charakteristik.

Znalkyňa považovala za veľmi dôležité uviesť, že v čase znaleckého vyšetrenia bola u obžalovaného A.u zdiagnostikovaná ťažká forma rečovej poruchy, masívna koktavosť. Znalkyňa považovala za potrebné upozorniť na túto skutočnosť, z dôvodu, že u týchto rečových porúch, klient takto postihnutý obyčajne na otázky odpovedá slovami, ktoré vie vysloviť a nie ktoré chce vysloviť.

Na otázku, či obvinený sa môže niekedy za istých okolností správať takým spôsobom, za aký čin je stíhaný uviedla, že zo psychologického hľadiska to vylučuje. Na úrovni tzv. benígnej agresie - v sebaobrane môže sa správať asertívne, jeho prejav môže byť intenzívnejší, bez úmyslu ublížiť osobe, ale nie fatálne.

U obžalovaného sa objavujú stopy po prežitom na úrovni celkových neurotických prejavov, tenzie, strachu, vnútorného napätia. Obžalovaný sa snaží tento zážitok vytesniť, lebo bol pre neho stresujúci. Nechcel o tom hovoriť ani pri vyšetrení, ani pri explorácii ako súčasť znaleckého vyšetrenia, pričom ide o kombináciu prežitého a väzobného stíhania, teda dvoch týchto faktorov.

Počas vyšetrenia sa obžalovaný správal utiahnuto, komunikácia s tím bola veľmi náročná a preto bolo potrebné u neho aplikovať projektové skúšky s elimináciou verbálneho prejavu, boli u neho znaky stresu a strachu. Celkove u neho zaznamenala nedôveru voči komukoľvek. Bolo to v čase preeskortovania z Maďarska.

Na otázku obhajoby, či môže opísať možné reakcie na masívny stres znalkyňa uviedla, že môže, ale len hypoteticky, čo znamená, že veľmi úzko súvisia s osobnostnou disponovanosťou s celkovým prejavom a správaním sa osobnosti a sú vyslovene individuálne, pretože každá osoba reaguje inak. Pri masívnom strese dochádza ku aktivácii tzv. GAS a to znamená, že ak sa človek ocitne v masovom strese a zvlášť v novej situácii, vtedy má organizmus inštinktívne utiecť alebo útočiť, pričom jednou z týchto reakcií môže byť útok, únik, strnulosť, je to individuálne a tento adaptačný syndróm sa neskôr keď odznie, prejaví ako celková slabosť, rezignácia a únava, čo môže pôsobiť pateticky. Obžalovaný na nové záťažové situácie, reaguje skôr tak, že sa vyhne týmto situáciám, že nebude aktívne reagovať, lebo nemá zdiagnovovanú agresivitu. Od malička sa prejavuje napr. zníženou známkou so správania.

Ani vo vzťahu k tomuto vykonanému znaleckému dokazovaniu súd nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by oslabovala, či vyvracala jeho dôkaznú hodnotu a navyše závery podané znalcom neboli spochybnené ani po odbornej stránke.

Obhajoba obžalovaného Ružičku predložila súdu znalecký posudok znalkyne PhDr. L. Š., ktorá vypracovala znalecký posudok na objednávku obhajoby. Súd vypočul menovanú znalkyňu, ktorá na hlavnom pojednávaní potvrdila, že vypracovala znalecký posudok č. 35/2015 zo dňa 20.4.2015 a na záveroch tohto znaleckého posudku trvá. Podľa výsledkov vykonaného vyšetrenia znalkyňa dospela k záveru, že obžalovaný Ružička má aktuálny intelektuálny výkon v pásme podpriemeru, jeho pamäťové schopnosti sú podpriemerné, bez závažných patologických prejavov. Narušená koncentrácia pozornosti je výsledkom neurotickej subtomatológie zistenej u obvineného. Ďalej ide o emocionálne nezrelú osobnosť, detské správanie, histriónskymi črtami, sociabilnú, adaptabilnú značne ovplyvniteľnú, so zachovaným zmyslom pre realitu, aktuálne zvýšené sebaopozorovanie, v sociálnych kontaktoch vzťahovačné nastavenie voči okoliu, závislejšie tendencie od okolia, egocentricky nastavený. Prežívaný sklon k somatizácií, znížená frustračná tolerancia, v emočne vypätých situáciách strata sebakontroly. Príznaky neurotickej a reaktívne depresívnej symptomatológie. Vzhľadom k tomu, že znalkyňa nemala k dispozícii subjektívne informácie od obvineného, lebo sa ku skutku odmietal vyjadriť, vychádzala znalkyňa iba z informácii zo spisu a z výsledkov jeho vyšetrenia osobnosti. V súvislosti s obžalobou obvineného zo zločinu zabitia znalkyňa uviedla, že môže iba hypoteticky uvažovať o motivácii a na základe jej analýzy je pravdepodobné, že v rámci prvotného motívu nebol prítomný, zištný, sexuálny alebo agresívny motív. Čiže pravdepodobne na motivácii sa podieľala osobnosť obvineného a náhle sa objavené situačné premenné. V rámci osobnosti obvineného ide v prvom rade o jeho ovplyvniteľnosť, nezrelosť, citovo menej sýtené vzťahové väzby. Na skutku sa mohla podieľať impulzívna reakcia podmienená vekom v čase udalosti, nakoľko impulzivita v rámci posúdenia trvalejších charakteristík osobnosti obvineného nebola potvrdená. V rámci emotivity mohlo ísť o možné zlyhanie sebakontroly v dôsledku neuspokojenia individuálnych potrieb obvineného, lebo bola u neho zistená znížená odolnosť voči záťaži s tendenciou úniku v týchto záťažových situáciách. Poruchy vôle neboli zistené a v rámci situačných aspektov prichádzajú do úvahy i spúšťače momenty provokácia alebo navádzanie zo strany okolia. Ako motivácia k trestnému činu sa pravdepodobne javí eroticky sexuálne motivované konanie. Nakoľko homosexuálna orientácia obvineného nebola potvrdená vo výsledkoch vyšetrovania preto nebolo potvrdené homosexuálne správanie ako motivácia k trestnému činu. Taktiež sa nejaví negatívny postoj k poškodenému, nakoľko znalkyni neboli dostupné informácie o tom, že by sa medzi nimi boli vyskytli konfliktné vzťahy. Čo sa týka obvinenia zo zločinu krádeže, znalkyňa predpokladala náhle vzniknutý zištný motív, ktorý mohol byť sekundárny.

Čo sa týka charakteru trestného činu, znalkyňa vychádzala z informácií zo znaleckého posudku z oblasti súdneho lekárstva, kde znalci opisovali možný priebeh a ten nezodpovedá v zásadnom smere osobnosti obvineného, nakoľko agresivita ako črta osobnosti nepatrí k dominantným rysom obvineného, skôr sa správa závislejšie, submisívnejšie ak tam bola agresia, tak skôr to môže byť reakcia pri nezvládaní aktuálnej záťaže. Tiež nebol preukázaný u obžalovaného výrazný problém sebaovládania.

K prognóze prevýchovy, znalkyňa uviedla, že v rámci spoločenských vonkajších faktorov neboli zistené žiadne negatíva, v osobnej anamnéze neboli udávané poruchy správania, z okruhu osobnostných faktorov je možné stavať na to, že intelektové schopnosti sú relatívne dobré, je dobrá jeho sociabilita, bola zistená priemerná adaptabilita, prítomnosť anti-sociálnych rysov osobnosti ako trvalých charakteristík osobnosti nebola preukázaná, taktiež sa nepotvrdila agresivita, už ako spomínaná dominantná črta osobnosti, alebo ľahko aktivovateľná dispozícia osobnosti reagovať agresívne. Zároveň psychiatrickým vyšetrením nebola diagnostikovaná duševná choroba, či porucha, sexuálna deviácia, alebo závislosť od psychotropných látok. V tomto smere môže byť limitujúcim v rámci prognózy egocentrizmus obvineného a mierny sklon k emočnej nestabilite. Z posledného okruhu faktorov, nebol v minulosti vyšetrowaný s trestnou činnosťou a je vysoko nepravdepodobné, aby išlo o cielenú trestnú činnosť. Čiže pri hodnotení prognózy znalkyňa konštatovala prevahu pozitívnych prognostických faktorov. Zároveň je potrebné brať do úvahy veľmi mladý, formatívny vek obvineného, ktorý tiež svedčí v pozitívnu prognózu.

Na otázku, či obžalovaný A.a má sklon klamať a vymýšľať si, aké je jeho skóre lži znalkyňa uviedla, že v dotazoch a ani v projekciách nebola potvrdená tendencia k vedomému klamstvu, teda sklon k úmyselnej lži, čo svedčí o tom, že u obvineného nebola preukázaná snaha o nadmernú seba prezentáciu. V pamäťovom teste bol zaznamenaný sklon ku konfabuláciám s nižšou závažnosťou, čo vypovedá o zníženej spoľahlivosti pamäťových funkcií a to príčinou môže byť oslabená koncentrácia v čase vyšetrenia a zistené prejavy neistoty, úzkosti v oblasti prežívania aj v oblasti správania osobnosti. Bol zaznamenaný sklon k skrývaniu, ktorý svedčí o nedôvere voči okoliu, toto pravdepodobne vyplýva aj z doterajšieho pobytu vo väzbe a súvisí aj s rolou obvineného. Vzhľadom tomu, že obvinený sa ku skutku nechcel nevyjadrovať, znalkyňa sa nemohla vyjadriť zo znaleckého hľadiska, či popis vyšetrowaných udalostí sa javí, alebo nejaví ako presný popis skutočne prežitého.

Na otázku prokurátora, čo bolo podkladom spracovania predloženého posudku znalkyňa uviedla, že celý vyšetrowací spis, prešla výpovede svedkov, obžalovaných, priebehu pojednávanií, mala k dispozícii aj znalecké posudky, pričom nevychádzala z výpovede obžalovaného D. A. Q. G., nakoľko neposudzuje pravdivosť, alebo nepravdivosť výpovedí vyšetrowanej osoby.

Ani vo vzťahu k tomuto vykonanému znaleckému dokazovaniu súd nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by oslabovala, či vyvracala jeho dôkaznú hodnotu a navyše závery podané znalcom neboli spochybnené ani po odbornej stránke.

Na návrh obhajoby bol vypočutý ako svedok otec obžalovaného A. - svedok G. A., ktorý uviedol, že osobu menom R. W. nepozná, vie o koho ide, ale nikdy sa s ním nerozprával, ale dozvedel sa o ňom asi 3-4 mesiace pred skutkom a vedel, že zastáva funkciu riaditeľa OC Carrefouru. Svedok sa od svojho známeho - A. T., ktorý je zároveň birmovným otcom obžalovaného Ružičku dozvedel, že jeho syn t.j. obžalovaný A.a sedel na káve v K. E. U. Z., ktorý je teplý, volá sa K. a sa stretáva intímne na nejakom mieste za hranicami v Maďarsku u riaditeľa V.. Súčasne ho upozornil, že takých chlapcov, ako je obžalovaný Ružička využívajú na obchody a môžu to zneužiť a skončiť to zle. Podľa svedka, jeho syn preferuje staršie dievčatá. O tom, čo sa dozvedel od svedka T., svedok Ružička svojmu synovi nepovedal, ale asi o mesiac na to, čo mu uvedené povedal svedok T., svedok A.a bol spoločne so svedkom T. v Auparku, kde ho svedok T. upozornil, že D. zase sedí s K.. Túto osobu pod menom K. svedok popísal ako cca 30 ročného muža, pestovaného, vo vypasovanom tričku, svetlá, zženščená tvár. Svedok sa s osobou pod menom K. nerozprával. Ďalej svedok uviedol, že svedok T. je rozhádzaný s K.m pre nejaké obchody. Následne doma svedok obžalovanému A.i dohovára, avšak syn mu povedal, že keď sa mu to nepáči, že odíde z domu, že on sa nestará kto je teplý, že sa tam cíti dobre a že R. K. K. sú milenci, pričom nepovedal, kde sa zoznámili s K.. Svedok sa vyjadril aj k samotnému skutku, presnejšie k tomu, čo sa dialo po skutku a čo mu mal povedať samotný obžalovaný RZ.. Podľa svedka obžalovaný A. prišiel domov dňa 5.6.2013 okolo 23.00 hod., na motorovom vozidle na X6 BMW, svedok bol v tom čase hore v izbe. Obžalovaný niečo rozprával so svojim najstarším bratom a potom odišiel. Vrátil sa až na druhý deň ráno o 04:30 hod., vyzváňal, svedok mu bol otvoriť a vtedy si všimol, že obžalovaný má cudzie tepláky a tričko s krátkym rukávom, svedok sa ho začal pypytovať, obžalovaný najprv začal kludne, ale potom sa rozplakal a koktaním začal rozprávať kde bol, povedal, že bol v Maďarsku u riaditeľa V.u, že tam bol aj K.. Povedal, že pri viacerom stretnutí pred tým, bol svedkom hádok medzi R. K. K., nevedel čo sa týkali hádky, pretože sa hádali v maďarčine a D. nevie maďarsky. Ešte mu obžalovaný povedal, že v posledných dňoch mu K. povedal, že Braňo dlží peniaze Ukrajincom ohľadom nejakej stavby. Povedal,

že sa intenzívne hádali. Hádka sa stupňovala, Braňo vybehol do hornej izby a prekrikovali sa. K. vybehol za Braňom do izby, následne obžalovaný počul buchot a krik, vybehol do izby, kde videl, ako Braňo ležal na posteli a K. ho udieral päšťou do tváre, do krku a do hlavy a keď mykal hlavou, že ho trafil všade. Svedok nevedel povedať aký bol počet úderov, ani ktorou rukou ho udieral. Obžalovaný ostal v šoku, K. sa ukludnil a začal preberať Braňa, ale ten nejavil známky. K. niekoľko krát telefonoval a zavolať obžalovaného dole, telefonoval v ruskom jazyku. K. povedal obžalovanému, že tela sa musia zbaviť, lebo majú problém. Potom obidvaja dali telo do auta, do X6, K. vysvetlil obžalovanému, ako sa auto ovláda, pretože K. musel rýchlo odísť, ale nepovedal kam. K. ešte obžalovanému vysvetlil, že auto je leasingované a ma GPS a že si Ukrajinci prídu pre auto, že mu dajú vedieť. Pre auto si prídu, lebo poškodený dlží peniaze. Alex povedal obžalovanému, nech vyčistí krv v dome, zahladí stopy, ale obžalovaný v zhone zamkol dom a odišiel autom preč. Následne sa zastavil doma a rozprával s najstarším synom, potom obžalovaný išiel za obžalovaným R. zahrabať telo. Telo zahrabali, potom išli k družke obžalovaného R., že ona nasadla s ním do auta a išli upratať stopy. Družka do domu nešla, čakala vonku. Keď upratali stopy obžalovaný R. i zobral notebook, dva telefóny a iné veci, zamkol dom a keď sa pohli autom, v dôsledku toho, že mali zarosené sklo, havarovali. Ako došiel domov, o tom obžalovaný A. a svedkovi nehovoril. Svedok sa rozpamätal, že potom čo K. s obžalovaným A. naložili mŕtvolu do auta, K. dal obžalovanému A. 400 eur na náklady, ktoré obžalovaný A. a dal obžalovanému R. u. Svedok tvrdil, že hovoril synovi, že to treba nahlásiť na políciu. Keď si svedok vypočul obžalovaného A. išiel za svedkom T. ktorý tiež povedal, že to treba nahlásiť na políciu. Ďalej svedok vypovedal, že raz keď prišiel domov, prišlo čierne Audi, z ktorého vystúpila jedna osoba a druhá ostala vo vozidle. Značku auta si nevšimol. Podľa toho, ako rozprávali, svedok vedel, že ide o Ukrajincov. Osoba sa pýtala svedka, či D. vypovedal, svedok povedal, že nie. Osoba sa potom pýtala, kde je auto, svedok mu povedal, že auto je havarované. Nebola to jediná návšteva, asi o mesiac prišla zase táto osoba, ale už s inou osobou a znova zisťoval, či D. vypovedal. Svedok sa rozpamätal, že v inkriminovaný deň 5.6.2013 asi o 19:30 hod. viezol obžalovaného syna do Košíc do OC Aupark, na stretnutie s K.. Inak svedok nevedel čo obžalovaný syn v daný deň robil. Svedok ďalej vypovedal, že obžalovaný syn mal problémy so spaním dlhodobo užíval aj tabletky, ktoré mu zhaňala matka, tieto mu drvili, pretože keď zobral celú tabletku tak zvracal. Svedok doplnil, že na ďalší deň ako sa to stalo obžalovaný syn ho požiadal o 100,- € pre obžalovaného R.. Svedok mu dal peniaze a tieto dal obžalovanému R. obžalovaný A., nie samotný svedok. K obžalovanému synovi svedok uviedol, že chodil si s ním zahrať futbal, čas trávil na počítači, ale svedok nevedel povedať čomu konkrétnemu. Inak vyštudoval SOU Stavebné Košice, po skončení školy nejaký čas nepracoval, potom mu svedok vybavil v železniarni brigádu, kde pracoval 2 mesiace. Po škole okrem toho nikde nepracoval, býval v rodičovskom dome, neprispieval do domácnosti, nemal príjem, jedol čo sa navarilo. Peniaze obžalovaný mal z vyplatenej poisťky. Svedok ako dôvod, prečo o týchto okolnostiach nevypovedal už skôr uviedol, že hovoril o tom už s policajtom po zadržaní syna, ktorý mu prišiel oznámiť, že syn je v poriadku.

Predmetnú svedeckú výpoveď súd posudzuje ako dôveryhodne a presvedčivo pôsobiacu, svedok logicky popisuje sled udalosti bez obsahových protirečení, pekne chronologicky, rozpamätával sa ľahko a presne, bez zjavnej snahy niečo zatajovať. Pri vyhodnocovaní tejto výpovede je potrebné mať na zreteli, že ide o otca obžalovaného, teda o osobu, ktorá by mohla mať motív vypovedať tendenčne a zaujato, avšak bez konkrétneho spochybnenia ňou vypovedaných okolností, nie je možné formálne len na základe jej blízkeho vzťahu k obžalovanému A. i považovať jeho výpoveď za nepoužiteľnú.

Ako ďalší svedok obhajoby bol vypočutý svedok A. T., ktorý pred súdom uviedol, že osobne poškodeného nepoznal, ale vie, že sa jednalo o riaditeľa OC Carrefouru, o ktorom vie, že bol na mladých chlapcov a pozýval ich na dom do G. a tam ich využívali na sex a svoje obchody, čo vedel od svojich známych z Ukrajiny, ešte pred samotným skutkom, lebo podnikal v autodoprave a na Z. e mal dosť kontaktov a oni mu rozprávali, že K., pre ktorého robil prepravu, bol milencom riaditeľa OC Carrefouru. V júni 2013 svedok už nevykonával dopravnú činnosť vôbec, teda ani pre K.. O zabití riaditeľa Carrefouru mu povedal obžalovaný D. A. aj s jeho otcom - svedkom G. m A., presnejšie ráno po tejto udalosti došiel za svedkom svedok G. A. aj s obžalovaným synom. Svedok prišiel k ich autu. Svedok A. a bol pri aute, v aute sedel obžalovaný syn, ktorý bol vystrašený, bledý, silno koktal, ale nakoniec sa vyrozprával o všetkom. Povedal, že v noci bol na dome u poškodeného v Maďarsku a s nimi tam bol aj K., ktorý bol milencom poškodeného. Na dome sa K. s poškodeným vkuse škaredo hádali v maďarčine, keďže obžalovaný nevie maďarsky, nerozumel o čom. Obžalovaný ďalej povedal, že tieto hádky medzi poškodeným a K. pretrvávali dlhšie a príčinou týchto hádok bolo, že poškodený dlhoval peniaze Ukrajincovi a ľuďom, ktorí

mu stavali dom v G.. Povedal aj o aute, že auto čo si poškodený kúpil mal dať napísať na Ukrajincov. Potom obžalovaný povedal, že poškodený vybehol na poschodie a že sa prekrikoval s K., ktorý ostal dole s obžalovaným a že táto hádka naberala na obrátkach. Potom K. vybehol hore za poškodeným a tam, že bolo počuť aj veľký buchot. Vyšiel hore aj obžalovaný a zbadal, že poškodený leží na posteli a na ňom sedí K. a udiera ho päťami do hlavy a tváre. Poškodený sa bránil, K. ho zasahoval kde prišlo, videl aj krv na mieste činu. PK. bol z toho zhrozený. K. po chvíľke prestal udierať a zbadal, že telo poškodeného sa nehýbe, začal telom hýbať a preberať ho, ale nereagoval. K. potom začal s niekým volať po ukrajinsky, obžalovaný nerozumel o čom rozpráva a po tomto rozhovore K. povedal obžalovanému, že z toho bude veľký problém, že sa treba zbaviť tela a že on to nemôže urobiť, takže to musí zariadiť obžalovaný. Spoločne telo naložili do auta BMW a K. dal obžalovanému 400 eur s tým, že sa potom vyrovnajú. Potom obžalovaný svedkovi povedal, že prešli s telom na Slovensko, obžalovaný sa zastavil doma a potom zavolał nejakého chlapca, ktorý mu pomohol zahrabať mŕtvolu. Podľa toho, ako mu to povedal obžalovaný pochopil, že telo zahrabával aj obžalovaný A.. Potom, keď zahrabali telo, obžalovaný povedal, že s tým chlapcom boli ešte na dome v Maďarsku vyčistiť stopy a keď odchádzali z Maďarska, že havarovali s autom. Od obžalovaného sa dozvedel, že pre auto si prídu Ukrajinci a Alex ho upozornil na to, že auto sa nedá predať, lebo má GPS, ale že prídu pre neho Ukrajinci.

Svedok na otázku obhajoby, prečo práve za ním prišiel svedok G. A. s obžalovaným uviedol, že boli zhrození, chceli radu a vedeli, že svedok poznal z minulosti K. a raz svedka G. A. upozornil, že s kým sa obžalovaný stretáva, nakoľko ich videl spolu sedieť v Auparku asi pred 3 mesiacmi, pričom obžalovaný A.a je jeho birmovný syn a K.x svedka v minulosti oklamal v obchode a tiež bol teplý, čo sa svedkovi nepáčilo.

Svedok potvrdil, že svedok G. A. mu hovoril, že dva krát boli u neho Ukrajinci pýtať sa na auto a či obžalovaný vypovedal.

K osobe K. svedok vypovedal, že v roku 2013 bol s ním už rozhádaný, predtým bol s ním vo vzťahu v rokoch 2007-2008, stretával ho v Košiciach v obchodných centrách. S obžalovaným sa zvykol stretávať sporadicky, vedel, že po škole brigádoval a potom bol doma, nevedel ako trávil čas doma. So svedkom G. A. má svedok dobrý vzťah, stretáva sa s ním častejšie ako s obžalovaným A.m, nakoľko sú si vekovo bližší, naposledy sa stretol so svedkom A. pár dní pred pojednávaním, so svedkom sa často bavili o tejto veci pri káve, pretože ide o jeho birmovného syna, čím svedok aj vysvetlil, prečo si na tieto skutočnosti tak dobre pamätá aj napriek väčšiemu časovému odstupu. Osobu K.a svedok popísal ako maximálne upraveného muža, strednej postavy, nebol silný ani tenký, plynule hovoriaci po maďarsky aj rusky. Dôvod prečo doteraz nevypovedal o uvedených skutočnostiach bolo, že mu to bolo nepríjemné.

Predmetnú svedeckú výpoveď súd posudzuje ako dôveryhodne a presvedčivo pôsobiacu, svedok logicky popisuje sled udalosti bez obsahových protirečení, pekne chronologicky, rozpamätával sa ľahko a presne, bez zjavnej snahy niečo zatajovať. Pri vyhodnocovaní tejto výpovede je potrebné mať na zreteli, že ide o otca obžalovaného, teda o osobu, ktorá by mohla mať motív vypovedať tendenčne a zaujato, avšak bez konkrétneho spochybnenia ňou vypovedaných okolností, nie je možné formálne len na základe jej blízkeho vzťahu k obžalovanému A. považovať jeho výpoveď za nepoužiteľnú.

Keďže počas konania hlavného pojednávania sa súd dozvedel od prokurátora o existencii určitej osoby, ktorá údajne tvrdí, že pozná skutočnosti nasvedčujúce tomu, že smrť poškodeného bola vopred naplánovaným skutkom, súd v záujme náležitého objasnenia skutku a hlavne správnej právnej kvalifikácie daného skutku, považoval za nevyhnutne potrebné takéhoto svedka vypočuť a preto predvolal a vypočul ako svedka - M. T., ktorý pred súdom uviedol, že s obžalovaným A. sa videl asi 2 krát, zoznámil sa s ním v r. 2005-2006, bolo to normálne stretnutie, vtedy svedok začínal s podvodmi, dôvodom stretnutia bolo to, že obžalovaného rodina mala financie, ktoré by sa dali použiť. Vytipoval si ich ako dobrú rodinu. S obžalovaným sa zoznámil cez internet a bol aj u nich doma, aby zmapoval situáciu, obžalovaný v tom čase hľadal prácu, tak za týmto účelom sa stretli. Neprinieslo to však žiadne výsledky, preto potom spolu prestali komunikovať. Poškodeného svedok osobne nestretol, komunikovali spolu iba emailami, najprv svedok dostal z neznámej adresy mail, kde nejaká osoba uvádzala, že sa dozvedela o svedkovi, že vie vypátrať údaje o rôznych ľuďoch. Vie, že to nie je zadarmo, nech si svedok vypýta koľko chce. Táto osoba poslala svedkovi meno D. A.Č. a že potrebuje čo najviac informácií o tejto osobe. Keď si svedok preveril pôvodcu mailu, zistil, že je to poškodený a zistil, že je majiteľom

Cassovie, preto vedel, že bude schopný zaplatiť a ponuku svedok prijal. Dohoda bola taká, že za dané informácie bude platba 6 000 eur, ktorá sa prevedie na účet svedka po odovzdaní správy. Správa sa zašle poškodenému v zaheslovanom formáte a po pripísaní peňazí na účet svedka, bude poškodenému zaslané heslo. Keďže svedkovi došla správa, že s podmienkami súhlasí, svedok začal konať. Poškodený chcel iba informácie o osobe. Nie všetko bolo na internete, zistiť emailovú adresu je podľa svedka otázka 5 minút, teda svedok vyhľadal mailovú adresu obžalovaného A.u, na ktorú mu zaslal správu, prostredníctvom ktorej sa do počítača obžalovaného A. stiahol softvér. Po zadaní IP adresy svedok bol schopný preniknúť do jeho počítača, samozrejme v čase keď bol počítač zapnutý a pohybovať sa v ňom, ako vo svojom vlastnom počítači, čo si obžalovaný A. pri práci na počítači nemohol všimnúť, ak išlo o bežného užívateľa. Odborník si to všimne. Keď sa svedok dostal do jeho počítača dokázal prezrieť všetky súbory, prezrel si obžalovaného mailovú komunikáciu, skypovú komunikáciu a pár súborov, ktoré tam boli. V mailoch, ktoré boli v počítači si svedok prečítal, že obžalovaný A.a dlžil väčšiu časť peňazí poškodenému, svedok ale nevedel koľko. Nejaké maily boli vymazané, k starším mailom sa svedok nevedel dostať, lebo boli uchovávané na inom servere a nebolo to ani súčasťou objednávky. Čo sa týka skypovej komunikácie obžalovaného, množstvo komunikácie bolo vymazané, avšak napriek tomu sa podľa svedka uchováva v počítači, teda vraj sa dostal aj k tomu čo bolo vymazané a z tohto sa dozvedel o čom komunikoval, ale s kým si Ružička písal nevedel svedok zistiť, lebo ľudia vystupujú pod nikom, ktorí si ľudia nastavujú. Bola tam komunikácia s niekým, v zmysle, že ako by bolo dobré ten problém s peniazmi vyriešiť. V komunikácii padali riešenia, ako by bolo treba starého kanknúť, resp. ako postupovať následne po tom, tzn. bolo to rozpísané za akých okolností, by mal ísť poškodený dole a následné priznanie sa k tomu skutku. Svedok správu poslal poškodenému, veci čo svedok stiahol z počítača obžalovaného priložil ako obrázky, správy dal do jedného súboru a poslal to poškodenému s tým, že poškodeného upozornil na to, že najdôležitejšie veci sú zvýraznené. Keďže poškodený dostal zazipsovaný súbor, poslal poškodenému heslo a vec s poškodeným uzavrel. Uvedenú činnosť vykonal v roku 2013 v priebehu mesiacov máj, jún, júl.

V lete prišiel za svedkom nejaký kamarát a povedal mu, že „R.o“ dali dole. Bol to kamarát menom G., ktorý bol tiež poškodeného kamarát. Potom, čo si svedok prečítal správy na internete správu pre poškodeného vymazal a kópiu uložil na rôzne cloudové servery a tam je to dodnes. Asi o 3 týždne na to nastúpil výkon trestu.

Svedok vysvetlil, že o tomto začal rozprávať až teraz, pretože predtým mal obavu, lebo už len samotné získavanie dát je protizákonné a v tom období mal veľké problémy súvisiace s kyberpodvodmi. Keďže svedok poslal správu poškodenému, nemal potrebu oznamovať získané údaje polícii, keďže mal dosť problémov so stíhaním a poskytnutie týchto informácií by znamenalo jeho ďalšie stíhanie. K technickému vybaveniu, ktoré používal v čase, keď vykonával popísanú činnosť svedok uviedol, že mal vlastný, poskladaný počítač, Intel core i7, 500 GB RAM a 4 jadrový procesor. Zdôraznil pritom, že technické vybavenie počítača nehrá úlohu, keď sa chcel niekam nabúrať, dôležitejšie je vedieť aký používal internet pričom svedok v danom čase používal internet od Antiku, prostredníctvom WIFI, rýchlosť 20 megabitov za sekundu. Svedok zdôraznil, že pracuje pre celosvetovú hackerskú sieť - Anonymous.

Svedok popísal aj spôsob ako sa nabúral do počítača obžalovaného, keď uviedol, že išlo o klasický vzdialený prístup, kde keď sa pozná IP adresa a dotyčná osoba má v počítači samoinštalčný softvér, ktorý mu dokážete poslať mailom, prepojíte sa s jeho počítačom tak, že na vlastnej obrazovke sa dokážete pohybovať ako vo svojom vlastnom počítači. Na čo kliknete sa Vám otvorí, teda s počítačom neznámej osoby môžete robiť čo chcete.

V ďalšej časti svojej výpovede sa svedok opravil v tom, že keď rozprával o technickom vybavení svojho počítača nesprávne uviedol že mal 500GB RAM, ale v skutočnosti to bol harddisk. Svedok následne vysvetlil technicky postup, ako zistil IP adresu obžalovaného Ružičku, ako našiel v jeho počítači uložené mailové správy, skypovú komunikáciu a pod. K správe, ktorú svedok zaslal poškodenému uviedol, že bola vo formáte zaheslovaného PDF súboru a tvorila prílohu mailovej správy. Svedkovi boli následne položené otázky pribratým odborníkom, ktoré smerovali k výslovne technickým otázkam prieniku do počítača obžalovaného a získavania uchovávaných informácií.

Za účelom odborného posúdenia skutočností vypovedaných svedkom T., najmä týkajúcich sa možností prieniku do počítača obžalovaného a získania informácií, ktoré údajne svedok T.ý mal získať

spôsobom, ktorý popísal pred súdom, bol do konania pribratý ako odborník B.. N. V., znalec v odbore Elektrotechnika, odvetvie bezpečnosť a ochrana informačných systémov. Pribratý odborník podal ústne odborné vyjadrenie, z ktorého pre súd vyplýva, že po odbornej stránke sa vo výpovedi svedka objavilo strašne veľa technických nesprávností, pokiaľ ide o odbornú terminológiu, technické a technologické nedostatky pri objasňovaní spôsobu akým sa mohol dostať k údajom. Na základe toho ako svedok vypovedal odborník tvrdil, že svedok nemá dostatočné technické znalosti a zručnosti na to, aby ním popisovaným spôsobom dokázal získať predmetné údaje. Tak ako svedok popisoval, spôsob ako sa k údajom dostal to nebolo možné zrealizovať. Ako jednu z technických prekážok získania hesla do mailovej schránky odborník uviedol, že heslá, uložené na disku užívateľa nie sú uložené v tvare čitateľnom pre bežného používateľa, nakoľko sú zakryptované, pričom dekryptovanie 8 znakového hesla by počítaču svedka, vzhľadom na jeho technické vybavenie trvalo minimálne 90 dní. Odborník ďalej uviedol, že skygová komunikácia sa nezapisuje takým spôsobom, ako to vypovedal svedok, ale do databázy, ktorá je tiež kryptovaná. Ďalej odborník spochybnil výpoveď svedka aj pokiaľ ide o zisťovanie IP adresy, nakoľko je to zložitejšie ako vypovedal svedok a najmä nie je možné zistiť IP adresu z diskusných fór, ani pokiaľ by išlo o predplatenú statickú adresu, pričom bežne operátori pridelujú plávajúce IP adresy.

Odborník sa vyjadril aj k možnosti získať správu, ktorú svedok mal poslať poškodenému a ktorú po smrti poškodeného uložil na cloudový server. Podľa odborníka, ak je server ešte dostupný a nebol zmazaný účet svedka, tak po poskytnutí okrem mena a hesla účtu je potrebné uviesť aj server, kde sa nachádza súbor, teda IP adresu alebo doménu, pričom takto by sme sa dostali iba k samotnému súboru, ktorý tam svedok uložil. Keďže svedok tvrdí, že súbor je heslovaný, je potrebné zistiť aj heslo k samotnému súboru. Svedok vypovedal, že si nepamätá heslo, že vzniklo náhodne. Heslo v PDF súbore sa však dá prelomiť ľahko, avšak jeho prelomením, by sa stratili údaje o danom súbore, v dôsledku čoho by sa nedala preveriť autenticita daného súboru.

Vo vzťahu k tomuto odbornému vyjadreniu súd tiež nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by oslabovala, či vyvracala jeho dôkaznú hodnotu a navyše odborné vyjadrenie nebolo spochybnené ani po odbornej stránke.

Podľa § 263 ods. 1 Tr. por. súd so súhlasom prokurátora a obžalovaných prečítal výpoveď svedkyne K. W. z č. 157-164 (zo dňa 3.7.2013), z č. 161-164. (zo dňa 4.12.2013), svedka R.Á. W. zo dňa 3.7.2013 z čl. 165-167 a zo dňa 4.12.2013 z čl. 168-170, výpoveď svedka G. Č. zo dňa 14.2.2014 z čl. 184-186 a svedkyne Y. G. zo dňa 4.12.2014 z čl. 194-200.

Súd nepovažoval za potrebné osobne vypočuť týchto svedkov, nakoľko svedkyňa K. W. K. Y. G. opakovane vypovedali prakticky len o osobných, rodinných, pracovných a z časti aj majetkových pomeroch poškodeného, ktoré priamo nesúviseli so skutkom a ich všeobecný charakter nebol významný pre preukázanie samotného skutku a rozhodnutie o vine obžalovaných. Pokiaľ ide o výpoveď svedka Barnabáša Farkaša, tento svedok opakovane vypovedal tiež len o všeobecných okolnostiach týkajúcich sa osoby a života poškodeného, navyše s poškodeným pred skutkom nebol v žiadnom kontakte, ním vypovedané skutočnosti rovnako neboli nijako zvlášť významné pre objasnenie skutku a rozhodnutie o vine obžalovaných. Svedok G. Č. bol vypočutý len k nálezu igelitovej bielej tašky, v ktorej sa našiel notebook poškodeného za čerpacou stanicou GAS na hraničnom prechode Milhošť. Skutočnosť nájdenia notebooku poškodeného je preukázané inými vo veci vykonanými dôkazmi, pričom súd nepredpokladal, že by osobným výsluchom svedka boli ozrejmene ďalšie relevantné skutočnosti.

Pokiaľ ide o zhodnotenie týchto výpovedí súd konštatuje tieto výpovede neprinášali žiadne relevantné skutočnosti pre rozhodnutie o vine resp. sa v nich objavujú skutočnosti, ktoré súd považuje za preukázané inými už vykonanými dôkazmi.

Súd so súhlasom prokurátora, obhajcov a obžalovaných v zmysle § 268 ods. 2 Tr. por. prečítal znalecké posudky: znalecký posudok KEÚ PZ č. PPZ-KEU-KE-EXP-2013/2015 z odvetvia genetickej analýzy z č. l. 246-248, znalecký posudok KEÚ PZ č. PPZ-KEU-KE-EXP-2014/512 z odvetvia kriminalistickej a súdnej chémie z č. l. 259-262, znalecký posudok KEÚ PZ č. PPZ-KEU-KE-EXP-2014/512 z odvetvia trasológie z č. l. 268-274, znalecký posudok Ing. O. č. 21/2013 z odvetvia elektrotechniky z č. l. 293-302, znalecký posudok Ing. L.a č. 68/2013 odvetvia cestnej dopravy z čl. 320-333,

Vo vzťahu k týmto prečítaným znaleckým posudkom súd nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by oslabovala, či vyvracala ich dôkaznú hodnotu a navyše závery podané znalcami neboli spochybnené ani po odbornej stránke.

Boli vykonané aj listinné dôkazy, ktoré navrhol prokurátor, a ktoré tvoria obsah vyšetrovacieho spisu, a to konkrétne súd prečítal záznam o prevzatí trestného konania z č. l. 16, zápisnicu o vyšetrovacom pokuse z č. l. 76-80, úradné záznamy z č. l. 316-317, zápisnicu o vydaní a prevzatí vecí z č. l. 412-421, zápisnicu z pitvy z č. l. 435-438, zápisnicu o ohliadke miesta činu z č. l. 442-443, oboznámil s fotodokumentáciou z č. l. 443a-443d, zápisnicu o mieste nálezu kľúčov z č. l. 445, úradné záznamy z č. l. 316-317, správu z pitvy z čl. 572, oboznámil s fotodokumentáciou z č. l. 19-30, oboznámil s mapou na č. l. 45, s mapou na čl. 48-148, prečítal zápisnicu z ohliadky miesta DN z čl. 422-432, fotografickú prílohu z č. l. 451-459, zápisnicu z č. l. 468-469, zápisnicu z ohliadky z č. l. 470-475, oboznámil s fotodokumentáciou z č. l. 168-220, prečítal fotografickú prílohu z č. l. 477-479, zápisnicu z ohliadky z č. l. 480-485, fotografickú prílohu z č. l. 490-492, zápisnicu o vykonaní ohliadky z č. l. 499-504 a oboznámil s fotodokumentáciou na č. l. 230-285.

Podľa § 277 ods. 4 Tr. por. súd v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 10/2014 o dňa 29.4.2015 rozhodol, že nevykoná prečítaním navrhnuté výpisy z mailovej komunikácie, nakoľko § 116 Tr. por., ako aj § 58 ods. 5 až 7 a § 63 ods. 6 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov nie sú v súlade s čl. 13 ods. 4, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2 a 3a čl. 22 Ústavy Slovenskej republiky a s čl. 7 ods. 1, čl. 10 ods. 2, ods. 3 a čl. 13 Listiny základných práv a slobôd ako aj s čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, preto tieto dôkazy nie je možné vykonať.

Podľa § 272 ods. 3 Tr. por. súd odmietol vykonať dôkazy, čítať znalecký posudok z odboru chémie z č. l. 519 - 520 a posudok z odboru toxikológie z č. l. 523 z dôvodu, že sa týka okolností nepodstatnej pre rozhodnutie súdu, nakoľko obžalovaní nie sú trestne stíhaní za drogovú trestnú činnosť.

Zhodnotením všetkých vykonaných dôkazov v ich vzájomnej súvislosti súd vo vzťahu ku obžalovanému A.i konštatuje, že dňa 27.11.2013 došlo podľa § 528 ods. 1 Tr. por. k prevzatí trestného konania súbežne vedeného proti obžalovanému D. A. maďarskými orgánmi pre skutok, pre ktorý bol navyše trestne stíhaný aj na území Slovenskej republiky. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 42/2001- I. ak Slovenská republika prevezme trestné stíhanie svojho občana v cudzine podľa § 383a Tr. por. (teraz § 528 Tr. por.) na základe medzinárodného dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach alebo na základe bilaterálnej zmluvy, resp. len na základe návrhu príslušného orgánu cudzieho štátu, postupujú orgány činné v trestnom konaní podľa slovenských právnych predpisov (§18 TZ, teraz § 4 Tr. zákona). Podľa II. právnej vety uvedeného rozhodnutia dôkazy zadované orgánmi cudzieho štátu a pripojené k žiadosti o prevzatie trestného stíhania, pokiaľ majú vzťah k prerokovanej veci a boli vykonané v súlade s predpismi cudzieho štátu, je súd Slovenskej republiky povinný na hlavnom pojednávaní vykonať napríklad prečítaním zápisníc o vykonaní procesných úkonov, prečítaním znaleckých posudkov a pod.

V zmysle citovaného rozhodnutia súd vyriešil námietky obhajoby, ktorá žiadala, aby skutok uvedený v obžalobe bol posudzovaný podľa maďarských právnych predpisov a v ďalšom konaní súd posudzoval predmetný skutok podľa slovenského Trestného zákona. Opierajúc sa aj o ustanovenie § 528 ods. 3 Tr. por., ako aj o druhú právnu vetu vyššie citovaného rozhodnutia NS SR, súd mal zákonný podklad na použitie dôkazov vykonaných maďarskými štátnymi orgánmi a napriek námietkam obhajoby vykonával dôkazy zabezpečené maďarskými orgánmi do samotného prevzatia veci slovenskými orgánmi. Z uvedeného dôvodu súd potom, čo obžalovaný A.a na hlavnom pojednávaní využil svoje zákonné právo odoprieť vypovedať, nemal dôvod nevyhovieť návrhu prokurátora, ktorý navrhol prečítať výpoveď obžalovaného z prípravného konania, teda predovšetkým zápisnicu o výpovedi obžalovaného A. z č. l. 616-626 zo dňa 10.6.2013 a zo dňa 12.6.2013 z č. l. 624-626, ktoré boli vykonané pred prevzatím tejto trestnej veci, na území Maďarskej republiky a maďarskými štátnymi orgánmi. Súd predtým, než začal hodnotiť obsahovú stránku tohto dôkazu preskúmal, či tento procesný úkon nie je v rozpore s procesnými právami obžalovaného. Súd zistil, že pokiaľ ide o výpoveď obžalovaného zo dňa 10.6.2013, táto bola vykonaná v pozícii obvineného, obžalovaný A.a mal ustanoveného obhajcu aj tlmočníka, pričom s osobami tlmočníka aj obhajcu súhlasil, vzdal sa práva podať sťažnosť voči obvineniu a vypovedal sám a dobrovoľne, napriek tomu, že na str. 2 uvedenej zápisnice bol výslovne poučený, že nie je povinný vypovedať. Na základe týchto, ale aj ďalších poučení, ktoré sa nachádzajú v danej zápisnici súd dospel k záveru, že obžalovanému bol poskytnutý náležitý rámec jeho procesných práv aj z pohľadu

slovenského právneho poriadku. K rovnakému názoru súd dospel aj pokiaľ ide o zápisnicu o výsluchu obvineného A. zo dňa 12.6.2013 z č. I. 624 - 626. Na základe týchto dôkazov súd konštatuje, že obžalovaný A. sa v týchto výpovediach sám dobrovoľne usvedčuje zo skutku, ktorý mu kladie za vinu obžaloba. Vzhľadom na to, že sám hovorí, že vypovedal úprimne, pretože bol pod silnou záťažou, ako aj na skutočnosť, ako detailne popisuje priebeh udalostí, ako aj svoje konanie po skutku (vrátane ukrytia tela a odstránenia dôkazov), súd hodnotí tento dôkaz ako veľmi presvedčivý a dôveryhodný. Prakticky ide o jediný dôkaz, ktorý usvedčuje obžalovaného A.u z použitia fyzického násillia proti poškodenému, po ktorom poškodený zomiera. Keďže, ako vyplýva z týchto výpovedi obžalovaného A., svedkom tohto skutku nebola žiadna osoba, teda logicky v konaní nemohol a ani nebol predložený žiaden iný priamy dôkaz, ktorý by usvedčoval obžalovaného z útoku na telo poškodeného. Pokiaľ ide o nepriame dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného A. zo spáchania daného skutku, ide o výpoveď obžalovaného R.o, ktorý pred súdom uviedol, že potom čo zakopali telo, pri nasadaní do auta, sa pýtal obžalovaného A.Č.u čo sa stalo, ten mu povedal, že sa pobil v Maďarsku, že mu zlomil sanku a väzy, avšak bližšie mechanizmus vzniku zranenia A.a nepopisoval. Ďalším nepriamym dôkazom, ktorý usvedčuje obžalovaného A.u z daného skutku je výpoveď svedkyne R., ktorá uviedla, že potom, keď obžalovaní odložili nástroje sa išli dnu umyť, svedkyňa priniesla obom čisté veci. svedkyňa si všimla, že A. mal na rifliah krvavé fliačky. Svedkyňa sa ho pýtala na ich pôvod, pričom jej povedal, že sa pobil. Ďalej svedkyňa vypovedala, že keď ona a obžalovaní boli na druhej pumpe, kde zháňali číslo na taxík a obžalovaný R. kúpil pálenku, zatiaľ svedkyňa sedela s obž. A. vonku a vtedy jej A.a povedal, že dal niekoho dole.

Na druhej strane v konaní sa objavili dvaja svedkovia, ktorých výpovede usvedčujú zo smrti poškodeného osobu menom K., pričom ide o svedka G. A. (otca obžalovaného) a svedka A. T. (birmovného otca obžalovaného Ružičku). Ich výpovede vzájomne po obsahovej stránke korenšponujú bez nejakých podstatnejších obsahových či logických rozporov. Avšak usvedčujúce výpovede obžalovaného z prípravného konania v spojitosti s tým, čo vypovedal obžalovaný R.i a svedkyňa R.á, ktorým sa obžalovaný mal zdôveriť, že zlomil niekomu sanku a väzy resp. že dal niekoho dole, spochybňujú dôveryhodnosť a presvedčivosť týchto výpovedi v tak významnej miere, že sa tieto výpovede javia pre súd ako čisto tendenčné, ktorých poslaním je vyviníť obžalovaného spod obžaloby, čo logicky podporuje aj blízky vzťah týchto svedkov k obžalovanému A..

Toto usvedčenie sa samotným obžalovaným nie je podľa názoru v rozpore ani so závermi znalcov z oblasti psychológie, keď znalkyňa PhDr. R.á dospela celkom jednoznačne k záveru, že charakter vykonania trestného činu zodpovedá niektorým povahovým a osobnostným vlastnostiam obžalovaného. Znalckýňa PhDr. L.á, síce v závere svojho znaleckého posudku pod č. 4 vyslovene uviedla, že predmetný skutok, jeho charakter a spôsob vykonania, tak ako ho zdokumentovali znalci MUDr. W. a MUDr. E. nezodpovedá osobnosti obvineného. Na druhej strane v konaní pred súdom znalkyňa uviedla, že u obvineného bola diagnostikovaná cielehou diagnostikou prítomnosť znakov benígnej aj malígnej agresivity, čo zo psychologického hľadiska znamená, že pod pojmom benígna agresivita rozumieme vrodenu pohotovosť človeka brániť sa, ak je ohrozený. Ide o pudovo inštinktívnu výbavu u každého človeka, konkrétne u obžalovaného RZ. táto forma prejavu bola zdiagnostikovaná ako agresivita v norme a chorobná maligná forma agresivity, nebola u obžalovaného A. zdiagnostikovaná. Ak zvažíme, že podľa obžalovaného bol ohrozovaný zo strany poškodeného, konanie, ku ktorému sa obžalovaný usvedčil, je podľa názoru súdu prejavom benígnej agresivity ako pudového inštinktu brániť sa. Pokiaľ ide o závery PhDr. E., tá obdobne v otázke, či charakter trestného činu a spôsob jeho vykonania zodpovedá osobnosti obvineného dospela k záveru, že nezodpovedá, avšak pripustila, že agresivita sa môže u obžalovaného vyskytovať skôr ako hyperkompenzačná reakcia pri nezvládaní aktuálnej záťaže, čo podľa názoru súdu bolo ohrozovanie obžalovaného nožom zo strany poškodeného. Ďalej súd dodáva, že spôsob spáchania činu, ktorý popisuje obžalovaný A.a vo svojich výpovediach zodpovedá aj zisteniam a záverom znalcov z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie súdneho lekárstva, ktorí v doplnku svojho znaleckého posudku posudzovali skutočnosti vypovedané obžalovaným A. a konšatovali, že mechanizmus, ktorý popísal obžalovaný nie je v príkrom rozpore s ich zisteniami a závermi.

Zhrnutím vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že vykonanými dôkazmi, ako sú zápisnica z pitvy, zápisnice z obhliadok, fotodokumentácie a závery znaleckých dokazovaní bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa naozaj stal tak, ako je uvedený v obžalobe, tento skutok je trestným činom a tento skutok spáchal obžalovaný A.a a to na základe samotného usvedčenia sa obžalovaným A.m, pričom toto usvedčenie nepriamo potvrdzujú ďalšie vo veci vykonané dôkazy - výpoveď obžalovaného R. a svedkyne R., pričom obžalovaným popísaný mechanizmus napadnutia poškodeného zodpovedá znaleckým záverom o príčinách smrti poškodeného a navyše tento záver súdu nie je rozpore ani

s ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi. Pokiaľ ide o výpovede svedka G. A. a svedka T., tieto súd vyhodnotil ako čisto tendenčné a teda nedôveryhodné a nepresvedčivé.

Pokiaľ ide o druhý skutok uvedený v obžalobe, v ňom sa obžalovanému A. dávalo za vinu prisvojenie si cudzieho motorového vozidla jeho zmocnením a spôsobením značnej škody. Z výpovedi obžalovaného A. z prípravného konania, ktoré učinil pred maďarskými orgánmi, a v ktorých sa usvedčil z napadnutia poškodeného a spôsobenia mu zranení, v dôsledku ktorých poškodený zomrel, vyplýva, že s vozidlom poškodeného nemal žiadne plány, chcel sa len odviezť na Slovensko a potom ho nechať. Z krádeže vozidla usvedčuje obžalovaného A. predovšetkým obžalovaný R.i, ktorý vypovedal, že v čase keď sedeli v tomto motorovom vozidle a čakali na družku obžalovaného, pred ich odchodom do Maďarska do domu poškodeného, sa ho A.a pýtal, ako sa dá auto prepísať a tiež sa pýtal či auto je písané na meno alebo na firmu. Následne keď boli v dome poškodeného a odstraňovali stopy, pri odchode z domu obžalovaný A.a zobral aj papiere od auta. Rovnako tak svedkyňa R.á dosvedčila, že obžalovaný A.a chcel prepísať dané auto na seba a riešil, či auto je napísané na neho, alebo firmu. Uvedené výpovede obžalovaného R.o a svedkyne R.j dokazujú jasný úmysel obžalovaného A.u prisvojiť si vozidlo poškodeného. Ak by mala byť pravda to, čo vypovedal obžalovaný A., nebol by žiaden racionálny dôvod pýtať sa obžalovaného R.o, ako môže prepísať vozidlo na seba, nebral by z domu poškodeného papiere od auta a ani by nezisťoval na koho je vozidlo zapísané. Z uvedeného súd usudzuje, že obžalovaný mal úmysel prisvojiť si dané vozidlo. Navyše sám obžalovaný sa usvedčil a usvedčovali ho aj obžalovaný R. a svedkyňa R.á, že neoprávnene vstúpil do obydľia iného, z dôvodu zahľadania stôp, teda v úmysle zakrytia svojho trestného činu.

Vo vzťahu k obžalovanému E. R..

Obžalovanému R.u sa za vinu kládol len druhý skutok obžaloby, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin nadržovania podľa § 339 ods. 1 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Na začiatku hlavného pojednávania súd umožnil obžalovanému BK. urobiť vyhlásenie o vine, pričom obžalovaný po zákonom poučení podľa § 257 Tr. por. urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd na základe pozitívneho vyjadrenia procesných strán prijal a rozhodol, že dokazovanie ku skutku vo vzťahu k tomuto obžalovanému vykonávať nebude, vykoná dokazovanie vo vzťahu k obžalovanému A.vi, k rozhodnutiu o treste a o náhrade škody. Preto pokiaľ ide o vinu obžalovaného tu súd poukazuje, že tým, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, sa obžalovaný priznal nielen ku skutku, ale uznal aj jeho právnu kvalifikáciu a preto súd nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného R.o v zmysle podanej obžaloby. Z uvedeného dôvodu súd už nemohol reagovať na obhajobne námietky, ktoré boli prezentované obhajcom obžalovaného v záverečnej reči a súd musel vysloviť vinu obžalovaného za druhý skutok obžaloby s právnou kvalifikáciou uvedenou v obžalobe bez toho, aby sa mohol vecne zaoberať spochybnosťami viny obžalovaného R..

Na základe vyššie uvedených úvah pri hodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo, ale aj v ich vzájomných súvislostiach má súd za dôkazne preukázané, že obžalovaný A. spáchal skutky tak, ako sú uvedené v obžalobe.

U obžalovaného R.o na základe prijatého vyhlásenia o vine, súd nemá pochybnosti o tom, že druhý skutok uvedený v obžalobe sa naozaj stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný R..

Teda súd napokon dospel k záveru o jednoznačnej a nepochybnej vine obžalovaných za skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, ktoré napíňajú znaky viacerých trestných činov a dopustili sa ich obžalovaní.

Týmto konaním obžalovaný A. porušil v prvom skutku tohto rozsudku chránený spoločenský záujem, ktorým je ľudský život a v druhom skutku vlastníctvo veci a domovu slobodu iného. Obžalovaný R.i v druhom skutku tohto rozsudku porušil záujem spoločnosti na potláčaní trestnej činnosti a domovu slobodu iného.

Podľa spôsobu konania obžalovaného, charakteru a intenzity útoku súd usudzuje, že obžalovaný Ružička v prvom skutku tohto rozsudku konal v úmysle spôsobiť inému ťažkú ujmu na zdraví, čo vyplýva z toho, že opakovane udieral poškodeného pästou do krku a tváre teda na citlivé a zraniteľné

miesta silou veľkej intenzity a prudkosti, pričom aj spôsobil poškodenému ťažké až život ohrozujúce poranenia horných dýchacích ciest, ktoré spôsobili udusenie poškodeného a teda jeho smrť. Pričom z daného útoku nemožno usudzovať na úmysel obžalovaného usmrtiť poškodeného, nakoľko nemožno jednoznačne povedať, že útočil na životne dôležité orgány či časti tela a jeho útok nebol znásobený ani použitým veci, ktorou by mohol byť útok dôraznejší. Podľa znalcov, smrti menovaného by sa dalo s veľkou pravdepodobnosťou zabrániť umožnením dýchania spriechodnením dýchacích ciest, ale keďže sa tak nestalo zo strany obžalovaného smrteľný následok súd posúdil ako nedbanlivostný následok. Súd dodáva, že pokiaľ ide o smrť poškodeného v priebehu dokazovania sa objavili určité skutočnosti, ktoré vyvolávali do určitej miery odôvodnené podozrenie, či obžalovaný neusmrtil poškodeného úmyselne resp. s vopred uváženou pohnútkou. Takýmito skutočnosťami bolo podľa výpovede obžalovaného R.K. a svedkyne R. :

1. to, že ešte pred tým, ako prišla Y. R. domov sa obžalovaní boli prejsť, pričom prišli až na jedno pole, kde sa A.a pýtal R., či sa tu dá niekto zakopať,
2. obstarávanie liekov na spanie, ktoré sa podrviili a zisťovanie ich účinnosti,
3. zatlačenie krku poškodeného otvorenou dlaňou zvierajúcou a stláčajúcou obvod krku poškodeného, ako jeden z možných mechanizmov vzniku zistených poranení poškodeného.
4. a napokon uvedené pochybnosti boli ešte viac zvýraznené potom, čo sa objavil svedok T..

Vykonaným dokazovaním sa však žiadne z uvedených skutočností, ktoré zakladali dôvodné podozrenie na úmyselné spôsobenie smrti poškodeného jednoznačne a nespochybniteľne nepreukázala do tej miery, aby bolo možné uznať obžalovaného za vinného z úmyselného usmrtenia resp. z usmrtenia s vopred uváženou pohnútkou. Posudzovanie spomínaného miesta na poli, z pohľadu vhodnosti na zakopanie tela, ešte neznamená, že naozaj aj došlo k vražde. Navyše v tele poškodeného sa síce zistila prítomnosť spoločného metabolického produktu liekov zo skupiny benzodiazepínov, ale tento produkt bol zistený v moči poškodeného, čo znalci vyhodnotili tak, že poškodený krátky čas pred smrťou požil menšie množstvo liekov obsahujúcich benzodiazepíny, avšak v krvi sa jeho prítomnosť nezistila tzn. že pred smrťou nebol pod vplyvom benzodiazepínu. Dithiaden, ktorý obžalovaný nespochybniteľne získal od svedkyne R.j, nebol zistený v tele poškodeného. Ďalší liek, ktorý dala svedkyňa R.á obžalovanému A.i sa nepodarilo identifikovať, avšak v tele poškodeného sa našiel len metabolický produkt bezodiazepínov. Ak by aj tým druhým liekom, ktorý dala svedkyňa obžalovanému bol liek z radu benzodiazepínov, je potrebné si uvedomiť, že lieky, ktoré svedkyňa dala obžalovanému boli rozdrvené a vložené do škatuľky od nešumivého magnézia, teda boli obidva lieky Dithiaden a aj ten druhý neznámy liek zmiešané, teda ak by tým druhým liekom bol liek z radu benzodiazepínov, zákonite by sa predpokladalo, že v tele sa nájdu stopy aj po Dithiadene, čo sa však vykonaným znaleckým dokazovaním nepreukázalo. Aby súd mohol uznať, že poškodený mal byť uvedený do stavu bezbrannosti vplyvom návykovej látky, logicky by sa predpokladalo, že páchatel by neriskoval nedostatočnú dávku a použil by také množstvo návykovej látky, ktorá by jednoznačne dostala poškodeného do stavu bezbrannosti a v tomto stave by bol čin spáchaný a vtedy, by sa pri pitve poškodeného objavila prítomnosť takejto látky v krvi poškodeného a v množstve nepochybné prevyšujúcom bežné liečebné dávky.

Ad. 3. Pokiaľ ide o mechanizmus poranenia krku, tu znalci zhodne dospeli k záveru, že došlo k zatlačeniu oblasti krku napr. otvorenou dlaňou zvierajúcou a stláčajúcou obvod krku, ale aj kolonom či predkolenním, ale aj päšťou. Jednoznačne nebolo možné zistiť či na krku sú nejaké stopy po hrdúsení, nakoľko na koži poškodeného v čase pitvy už boli pokročilé hnilobné procesy. Znalec MUDr. W. na hlavnom pojednávaní sformuloval záver, že nevie potvrdiť, či išlo o hrdúsenie a ani vylúčiť, že poranenia vnikli úderom. S uvedeným záverom sa stotožnil aj MUDr. E.. Preto v takýchto pochybnostiach sa súd priklonil k tomu, že išlo o údery päšťou do oblasti krku, k čomu sa usvedčil aj sám obžalovaný, z čoho sa znova nedá usúdiť na úmyselné spôsobenie smrti poškodeného.

Ad. 4. Pokiaľ ide o výpoveď svedka T., súd ju vyhodnotil, na základe odborného vyjadrenia Ing. CT., ako jednoznačne nedôveryhodnú a nepresvedčivú a z tohto dôvodu sa ďalej s vypovedanými skutočnosťami nezaoberal.

Na základe uvedeného súd konštatuje, že dôvodné podozrenia o úmyselnom spôsobení smrti poškodeného sa vykonaným dokazovaním nepreukázali do tej miery, aby bolo možné uznať vinu obžalovaného za vraždu resp. za úkladnú vraždu a preto sa súd stotožnil s právnu kvalifikáciou uvedenou v obžalobe.

Čo sa týka krádeže motorového vozidla, súd podľa spôsobu konania obžalovaného Ružičku, opierajúc sa o závery znaleckého skúmania Ing. L. konštatuje, že sa úmyselne zmocnil cudzieho motorového vozidla, aby si ho prisvojil, čím spôsobil značnú škodu, nakoľko znalec Ing. L. ocenil vozidlo poškodeného na sumu 45 868 €, čo je v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zákona značná škoda.

Pokiaľ ide o subjekt skutkovej podstaty trestného činu z vykonaného znaleckého dokazovania, predmetom ktorého bolo vyšetrenie duševného stavu obžalovaného A.u má súd za preukázané, že u obžalovaného nebola zistená prítomnosť žiadnej psychickej poruchy v čase činu tzn., že obžalovaný mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania a mohol ho aj ovládať.

Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že obžalovaný A.a v prvom skutku rozsudku naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zákona, v druhom skutku rozsudku všetky znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona vo viacčinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zákona. (v obžalobe bolo pôvodne uvedený § 140 písm. d) Tr. zákona čo bolo evidentne nesprávne a prokurátor už v záverečnej reči poukázal na túto nesprávnosť a navrhol súdu aby v prípade uznania viny a právnej kvalifikácie použil ustanovenie § 140 písm. c) Tr. zákona.)

Obžalovaný R. v druhom skutku rozsudku naplnil všetky znaky prečinu nadržovania podľa § 339 ods. 1 Tr. zákona v viacčinnom súbehu s § 194 ods. 1 Trestného zákona

Určenie druhu a výmery trestu u obžalovaného D. A.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd bral do úvahy spôsob spáchania skutku, význam spôsobeného následku, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti.

Bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný spáchal dva skutky, ktoré súd podriadil pod skutkovú podstatu zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zákona, zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zákona, pričom ide o násilné a úmyselné konanie, ktorým obžalovaný zasiahol jeden z najcennejších chránených záujmov a to zdravie poškodeného a z neobanlivosti nenávratne ďalší najcennejší záujem spoločnosti a to ľudský život. Navyše obžalovaný úmyselne zasiahol do vlastníctva iného, spôsobil značnú škodu a obdobne úmyselne aj domovú slobodu poškodeného, pričom zavrnutia hodnosť jeho porušenia domovej slobody iného je zvyšovaná motívom zakryť svoju trestnú činnosť.

Pri posudzovaní osoby páchatela, jeho pomerov a možností jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona sa súd opieral o nasledujúce, na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy:

- Znalecké skúmanie MUDr. N. V. - Š.j a MUDr. Y. G., ktoré v konaní vypracovali pos. č. 13/2014 zo dňa 7.3.2014 z č. I. 389-408,
- znalecké skúmanie PhDr. Y. L., ktorá podala v danej veci pos. č. 17/2014 zo dňa 14.2.2014 z č. I. 336-253,
- znalecké skúmanie PhDr. G. R., ktorá podala v danej veci pos. č. 12/2014 zo dňa 25.4.2014 z č. I. 364-383,
- znalecké skúmanie PhDr. L. Š.F., ktorá podala v danej veci pos. č. 35/2015 zo dňa 20.4.2015 z č. I. 770-811
- charakteristiku z ÚVV Košice zo dňa 10.2.2014 z č. I. 574
- charakteristiku z obce I.a z č. I. 577
- odpis z registra trestov obžalovaného zo dňa 24.7.2015, z ktorého je zrejmé, že obžalovaný nemá žiaden záznam v registri trestov.

Z vykonaných dôkazov mal súd za preukázané, že obžalovaný v čase činu netrpel na žiadnu duševnú poruchu, bez závislosti na návykových látkach, pobyt na slobode z psychiatrického a sexuologického hľadiska nie je nebezpečný pre spoločnosť, nezistená prítomnosť sexuálne deviácie, nevyžaduje sexuálnu liečbu. Znalci z odboru psychológie sa zhodli na tom, že u obžalovaného bolo zaznamenané

intelektovo dolné až hraničné pásmo priemeru, jednoduché, skôr inštinktívne konanie, myslenie racionálne, reálne, kritické a presné, submisívny, malo štruktúrovaný, nevyhranený, bez patologických psychotických a sociopatických osobnostných prejavov a osobnostných porúch, emocionálne nezrelá osobnosť, inklinujúci k dobrodružnosti, mnestické schopností priemerné až podpriemerné, znížená frustračná tolerancia, v záťažových situáciách je možná oslabená sebakontrola, skóre Iží nízke nevýznamné. Na druhej strane na základe znaleckých záverov možno konštatovať, že neboli zistené u obžalovaného žiadne významné markery, ktoré by negatívne ovplyvňovali prognózu jeho prevýchovy a vývoja. Znalci zhodne poukazovali na vek obžalovaného, teda že ide o formovateľnú osobu. Z charakteristiky Ústavu na výkon väzby v Košiciach vyplýva, že vo výkone väzby sa správa slušne a disciplinovane, režim väzby dodržiava, agresívne prejavy neboli zaznamenané. Z miesta trvalého bydliska neboli zistené žiadne negatívne skutočnosti.

U obžalovaného súd právne kvalifikoval jeho trestnú činnosť ako zločin zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zákona, zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zákona. Keďže v posudzovanom prípade ide o súbeh dvoch skutkov, pričom v prvom ide o úmyselný zločin a pri druhom skutku ide o viacčinný súbeh úmyselného zločinu a úmyselného prečinu bolo potrebné ukladať úhrnný trest podľa zásad stanovených v § 41 ods. 2 Trestného zákona, pričom najprísnejšie trestný je zločin zabitia podľa § 147 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý stanovuje trest odňatia slobody v sadzbe od 7 do 10 rokov. Túto trestnú sadzbu súd použil pri vymeraní trestu, pričom ju ďalej upravoval v zmysle § 38 a § 41 ods. 2 Tr. zákona

Ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zákona súd posúdil to, že obžalovaný viedol riadny život. Súd posúdil ako priťažujúcu okolnosť to, že spáchal viac trestných činov podľa § 37 písm. h) Trestného zákona a to aj napriek tomu, že ukladal úhrnný trest v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona. Súd takýmto spôsobom chcel zvýrazniť, že obžalovaný spáchal vo viacčinnom súbehu dva zločiny a jeden úmyselný prečin. Súd teda vyhodnotil vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a preto nedošlo k úprave trestnej sadzby podľa § 38 Tr. zákona. Súd následne asperoval trestnú sadzbu, ale s prihliadnutím na nález ÚS SR sp. zn. PL. ÚS 9/2013, v dôsledku čoho sa dopracoval k trestnej sadzbe 7 rokov -13 rokov a 4 mesiace.

Doterajší život obžalovaného nevykazuje žiadne protispoločenské prejavy, súd poukazuje na pozitívnu prognózu jeho nožnej prevýchovy a usmernenia jeho správania. Vzhľadom k tomu súd dospel k záveru, že je nevyhnutné a dostatočné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby. Ako primeraný trest odňatia slobody súd vymeral nepodmienečný trest vo výmere 7 rokov. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon s minimálnym stupňom stráženia. Uvedený trest podľa názoru súdu bude dostatočne pôsobiť na obžalovaného, aby viedol riadny život, pričom sa dosiahne aj účinné predchádzanie protiprávných činov a bude primerane chránená aj spoločnosť.

Určenie druhu a výmery trestu u obžalovaného E. R.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd bral do úvahy spôsob spáchania skutku, význam spôsobeného následku, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti.

Bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý súd podriadil pod skutkovú prečinu nadržovania podľa § 339 ods. 1 Tr. zákona vo viacčinnom súbehu s § 194 ods. 1 Trestného zákona, pričom ide o konanie, ktorým obžalovaný porušil záujem spoločnosti na potláčaní trestnej činnosti a domovu slobodu iného.

Pri posudzovaní osoby páchatela, jeho pomerov a možností jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona sa súd opieral o nasledujúce, na hlavnom pojednávaní prečítané listinné dôkazy:

- charakteristiku z ÚVTOS Košice zo dňa 10.2.2014 z č. I. 576
- charakteristiku z obce Geča z č. I. 578
- odpis z registra trestov obžalovaného zo dňa 24.7.2015, z ktorého je zrejmé, že obžalovaný nebol doposiaľ trestne odsúdený.

Z vykonaných dôkazov mal súd za preukázané, že obžalovaný R. má doposiaľ 10 záznamov o odsúdení v registri trestov, v prevažnej miere za majetkovú trestnú činnosť spojenú aj porušovaním domovej slobody, pričom pri 7 záznamoch možno hovoriť o zahľadení odsúdenia. Od roku 2010 mu bol ukladaný neustále nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do stredného stupňa stráženia. Posledné odsúdenie bolo trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 6 T 63/2013 za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla zo dňa 30.4.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.6.2013, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka. Z oboznámeného trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6 T 63/2013 bolo zistené, trestný rozkaz sp. zn. 6 T 63/2013 bol obžalovanému doručený dňa 5.6.2013, teda pred spáchaním predmetného skutku. Vo výkone trestu sa správa vzorne, z miesta kde je prihlásený k trvalému bydlisku neboli oznámené žiadne negatívne skutočnosti.

Keďže u obžalovaného ide o viacčinný súbeh dvoch rôznorodých trestných činov - prečin nadržovania a prečin porušovania domovej slobody, v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona súd ukladal úhrnný trest, pričom ako základ trestnej sadzby použil trestnú sadzbu zakotvenú Trestným zákonom za najprisnejší zbíhajúci sa trestný čin, čo v tomto prípade je prečin nadržovania podľa § 339 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý zákon stanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody od 0 - 3 rokov a túto trestnú sadzbu súd upravil upravoval v zmysle § 38 Tr. zákona nasledujúcim spôsobom.

Ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zákona súd posúdil to, že sa ku konaniu, ktoré bolo dôkazne preukázané priznal a úprimne ho oľutoval a ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona posúdil to, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Súd zistil priťažujúcu okolnosť a to v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, teda že spáchal viac trestných činov a v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona a to, že bol už za trestný čin odsúdený. Teda v danom prípade ide o vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, v dôsledku čoho nedošlo k úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 Tr. zákona.

Práve množstvo odsúdení v registri trestov obžalovaného pričom od roku 2010 do 2013 bol 3 krát odsúdený a zase je stíhaný za skutok z roku 2013 vedú súd k záveru, že obžalovaný je trvalo kriminálne orientovaný, ktorý permanentne pácha trestnú činnosť, nevie sa začleniť do spoločnosti, u ktorého predchádzajúce tresty, dokonca aj opakovaný výkon trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia nemali očakávané účinky a nevedli k dosiahnutiu individuálnej prevencie a k prevýchove obžalovaného.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy súd zastáva názor, že obžalovaný je osoba s pestrou kriminálnou minulosťou, opakovaný recidivista, u ktorého sa doposiaľ uloženými a vykonanými trestami nepodarilo dosiahnuť pozitívnu resocializáciu obžalovaného, individuálnu prevenciu a zmenu v jeho postoji ku páchaniu závažných protispoločenských činností. Frekvencia jeho odsúdení v posledných 3 rokoch pred spáchaním predmetného skutku len dokresľuje vysokú mieru spoločenského narušenia obžalovaného. Z uvedeného hľadiska obžalovaný predstavuje osobu nebezpečnú pre spoločnosť, permanentne ohrozujúcu a porušujúcu právne normy. Vzhľadom k týmto závažným zisteniam súd považoval za prvoradé zabezpečiť ochranu spoločnosti pred obžalovaným tak, aby bolo efektívne a po čo najdlhší čas zabránené recidíve trestnej činnosti zo strany obžalovaného. Preto súd v záujme ochrany spoločnosti a odradenia iných páchatel'ov od takejto trestnej činnosti považoval za správne a spravodlivé uložiť prísny nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko prognóza ďalšieho správania obžalovaného vyznieva v jeho neprospech.

Pôvodne súd uvažoval o uložení trestu pri hornej hranici trestnej sadzby priznanie, úprimná ľútosť nad svojim konaním a usvedčovanie obžalovaného A.u viedli súd k názoru, že postačí uloženie trestu v strede trestnej sadzby a preto súd vymeral trest odňatia slobody vo výmere 1,5 roka.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného skutku vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin, zaradil súd obžalovaného na výkon tohto trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Takýto trest, podľa názoru súdu, dostatočne ochráni spoločnosť pred obžalovaným tým, že mu zabráni v ďalšom páchaní trestnej činnosti, zároveň výkon trestu v ústave so stredným stupňom stráženia bude na neho výchovne pôsobiť v tom smere, aby po prepustení viedol riadny život a zároveň odradí iných

páchateľov od páchania takejto trestnej činnosti, čím sa naplní tak funkcia individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Čo sa týka nároku poškodených osôb, títo sa do konania pripojili a uplatnili aj nároky na náhradu škody. Pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie o nárokoch poškodených na náhradu škody súd považuje za potrebné vykonať ešte ďalšie dokazovanie, ktoré nepochybne prekračuje potreby trestného konania, čím by sa celé konanie len predĺžilo, čo v prípade väzobného stíhania je neprijateľné, nakoľko v centre záujmu je včasné rozhodnutie o vine obžalovaných a spravodlivé potrestanie páchatel'ov. Preto súd poškodených s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Obžalovaný D. A.

v bode 1. rozsudku

- v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví inému z nedbanlivosti spôsobil smrť

v bode 2. rozsudku

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil značnú škodu

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do bydlia iného v úmysle zakryť iný trestný čin

Obžalovaný E. R.

v bode 2. rozsudku

- páchatel'ovi trestného činu pomáhal v úmysle umožniť mu, aby unikol trestnému stíhaniu

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do bydlia iného

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Košice - okolie. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Košice - okolie.